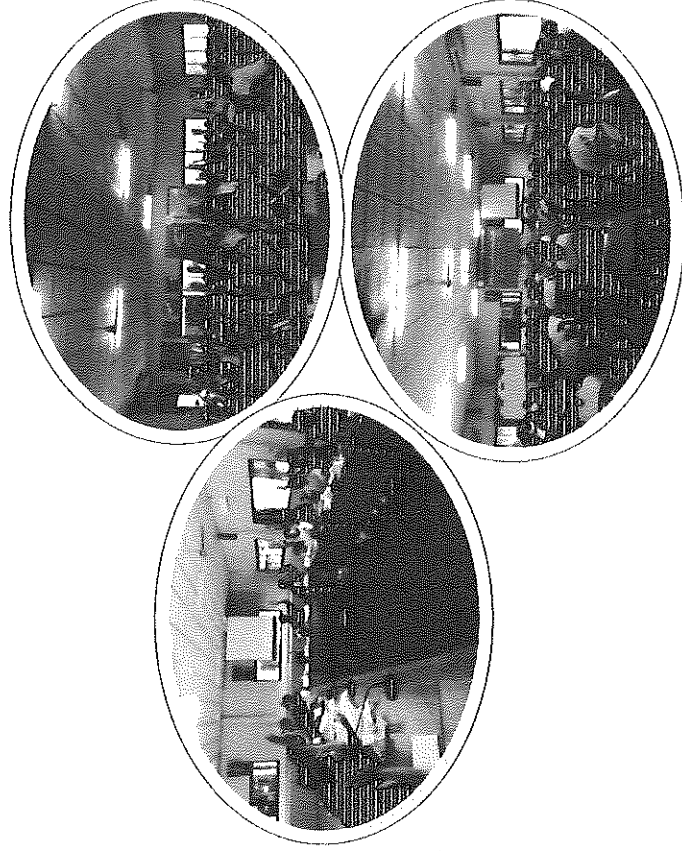

แผนพัฒนาท้องถิ่น 5 ปี

(พ.ศ. 2566-2570)

งานนโยบายและแผน

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ

อำเภอชุมพวง จังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ ฉบับนี้จะ เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๑๔
ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาที่น (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	๑๕ - ๒๒
ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓ - ๘๕
ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ	๘๖ - ๒๒๕
ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผลสรุปผล	๒๒๖ - ๒๒๘

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ตำบลโนนค้อเป็นตำบลหนึ่งใน ๘ ตำบลของอำเภออุบลราชธานี โดยได้รับการประกาศจากกระทรวงมหาดไทย แยกเขตการปกครองออกจากตำบลห้วยขามเป็นตำบลโนนค้อ เมื่อ ปีพ.ศ. ๒๕๒๒ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๒ เป็นต้นมาตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การตั้งและเปลี่ยนแปลงเขตตำบลในท้องที่ อำเภออุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๓ ตอนที่ ๙ ง ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ ปัจจุบันมีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน ตั้งถิ่นฐานการมาตั้งถิ่นฐานเมื่อไหร่ไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำเกษตรกรรม หางของป่า นับถือพระพุทธศาสนา รวมทั้งการเชื่อถือเรื่อง ภูตผี เจ้าป่าเจ้าเขา ส่วนภาษาที่ใช้สื่อสารนั้นส่วนใหญ่เป็นภาษาอีสาน ประมาณ ๘๕ % ของราษฎรที่อพยพมาจากพื้นที่ต่าง ๆ เช่น จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ในอดีตเป็นพื้นที่สู้รบของรัฐบอลกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของราษฎรในปัจจุบัน

คำขวัญประจำตำบลโนนค้อ “โนนค้อถิ่นธรรมงามล้ำผ้ากาบบัว ถิ่นทั่วเครื่องจักสาน เบ่งบานวัฒนธรรม”

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ บ้านโนนค้อ ตำบลโนนค้อ อำเภออุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน ๘ ตำบลของอำเภออุบลราชธานี ห่างจากที่ตั้งว่าการอำเภออุบลราชธานี ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร

- ทิศเหนือ มีพื้นที่ติดต่อกับ อบต.หนองสะโน และ อบต.บัวงาม
- ทิศใต้ มีพื้นที่ติดต่อกับ อบต.ห้วยข่า และเขตอำเภออุบลราชธานี
- ทิศตะวันออก มีพื้นที่ติดต่อกับ อบต.ห้วยข่า
- ทิศตะวันตก มีพื้นที่ติดต่อกับ อบต.โสกแสง อำเภออุบลราชธานี

พื้นที่ตำบลโนนค้อ มีเนื้อที่ประมาณ ๘๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๔,๐๐๐ ไร่ แยกเป็นพื้นที่อยู่อาศัย ๖,๖๘๘ ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร ๔๖,๐๙๔ ไร่ โดยแยกได้ดังนี้ พื้นที่นา ๔๕,๓๘๗ ไร่ พื้นที่ไร่ ๒๐ ไร่ พื้นที่ไม้ผลยืนต้น ๔๖๖ ไร่, พื้นที่สวน ๒๒๑ ไร่ พื้นที่อื่นๆ ๑,๒๑๘ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

- เป็นที่เป็นที่ราบ ดินเป็นดินร่วนปนทราย
- มีห้วยบ่อ , ห้วยตาดและห้วยสุบไหลผ่าน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมาสุม มี ๓ ฤดู ดังนี้

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม-เมษายน
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-กันยายน
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของเงิน

สภาพคืนโดยทั่วไปเป็นคืนรวมนปนทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

๑.๕.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ❖ หนองสามขา ม. ๕ พื้นที่ ๑๐ ไร่ หนองบอน ม. ๒ พื้นที่ ๕ ไร่
- ❖ หนองแปน ม. ๑ พื้นที่ ๕ ไร่ ลำห้วยปอ ม. ๕,๖ ลำห้วยสุบ ม. ๔
- ❖ ลำห้วยตาด ม. ๑,๒,๓,๘
- ❖ อ่างน้ำห้วยเทียม หมู่ที่ ๗

๑.๕.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ❖ สระเก็บน้ำ ม. ๖ พื้นที่ ๑๒ ไร่
- ❖ ผายน้ำล้น จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้
 - ลำห้วยตาด ม. ๑ จำนวน ๓ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยตาด ม. ๒ จำนวน ๑ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยปอ ม. ๒ จำนวน ๒ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยปอ ม. ๔ จำนวน ๒ แห่ง ขนาดยาว ๒๕.๒๑ เมตร
 - ลำห้วยมะลิ ม. ๕ จำนวน ๑ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยตาด ม. ๘ จำนวน ๑ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยเทียม ม. ๗ จำนวน ๒ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
- ❖ บ่อน้ำตื้น จำนวน ๓ แห่ง
- ❖ บ่อน้ำโยก(บาดาล)ขนาด ๖ นิ้ว จำนวน ๕๑ แห่ง
- ❖ ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๒ แห่ง
- ❖ ประปาฝักติวหินขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง
- ❖ อ่างเก็บน้ำ อ่างหนองเม็ก ขนาดพื้นที่ประมาณ ๕๐ ไร่

๑.๖ ลักษณะของไม้ป่าไม้

- ๑.๖.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ มีป่าสาธารณประโยชน์
 - ❖ ป่าสงวนแห่งชาติป่าบุณฑริก ม.๑ จำนวน ๔๐ ไร่
 - ❖ ป่าสงวนแห่งชาติป่าบุณฑริก ม.๒ จำนวน ๒๕ ไร่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง
๒.๑ เขตการปกครอง

๒.๑.๑ จำนวนหมู่บ้านในเขตตำบลโนนค้อ ประกอบด้วย ๑๑ หมู่บ้าน ดังนี้
❖ จำนวนหมู่บ้าน/ฝ่ายปกครอง/ฝ่ายบริหาร ในเขต อบต.โนนค้อ ๑๑ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ปกครอง/ผู้ใหญ่บ้าน	สมาชิก อบต.
๑	โนนค้อ	นายสมคิด สวัสดิ์	นายสมบัติ บัวใหญ่
๒	โนนหมากเคียว	นายบุญส่ง เกษอินษา	นางทองใบ ประสานทอง
๓	โนนสว่าง	นายธำนิพนธ์ นรมาศย์	นางสาวมณฑุส เกரியแก้ว
๔	หนองศิลา	นายชัยวัฒน์ วั่งคะฮาด	นายดี มาลา
๕	โนนคำตุล	นายดอน ลาชัย	นายธเนศร์ วงณะลา
๖	หนองยู	นายหจจร บุรินทร์	นายอารักษ์ หงส์คำ
๗	หนองเม็ก	นายสวัสดิ์ นาควัน	นายดอน สวัสดิ์
๘	โนนสวน	นายพรบর্ণ ทองดี	นายโฮม สุขตะ
๙	โนนสว่าง	นายสมบอง สุวรรณเพชร	นายวิจิต พรมสวัสดิ์
๑๐	โนนสว่าง	นายชวล ศิริโส	นายคำปอง พลหาร
๑๑	โนนค้อ	นายวิชัย จันทร์ตรี	นายสงว โคตสมพงษ์

คณะผู้บริหาร

นายกฯ	พันพุม	นายก อบต.
รองนายกฯ	สุโยธา	รองนายก อบต.
รองนายกฯ	วรธรมโสธา	รองนายก อบต.
นายกฯ	กันจะนา	เลขาฯนายก อบต.

๒.๒ การเลือกตั้ง

สรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ อำเภอ บุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี วันที่เลือกตั้งวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เขตเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อ	จำนวนผู้มีสิทธิที่มาแสดงตนขอรับบัตร	จำนวนบัตรที่	จำนวนบัตรเสีย	จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน
๑	๔๐๓	๒๔๖	๒๔๑	๑๗	๖
๒	๗๓๔	๔๗๘	๔๖๗	๙	๒
๓	๓๙๗	๒๗๕	๒๐๓	๓๕	๓๗
๔	๔๖๒	๓๓๒	๓๑๙	๑๓	๐
๕	๓๑๑	๒๕๖	๒๕๒	๓	๑
๖	๒๕๕	๒๐๐	๑๘๐	๒๐	๔
๗	๘๐๔	๕๔๑	๕๒๙	๘	๐
๘	๖๕๖	๔๗๕	๔๕๔	๒๐	๑
๙	๔๓๘	๓๒๘	๓๒๔	๓	๑
๑๐	๕๕๑	๓๙๗	๓๘๕	๑๑	๑
๑๑	๔๓๖	๓๐๒	๒๗๑	๒๔	๗

สรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลเนินคือ อำเภอบุญศรีภัก
จังหวัดอุบลราชธานี วันที่เลือกตั้งวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เขต เลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน บัญชีรายชื่อ	จำนวนผู้มีสิทธิที่มา แสดงตนขอรับบัตร	จำนวนบัตรดี	จำนวน บัตรเสีย	จำนวนบัตรไม่ ประสงค์ลงคะแนน
๑	๔๐๓	๒๔๖	๒๔๑	๑๗	๖
๒	๗๓๔	๔๗๘	๔๖๗	๙	๒
๓	๓๙๗	๒๗๕	๒๐๓	๓๕	๓๗
๔	๔๖๒	๓๓๒	๓๑๙	๑๓	๐
๕	๓๑๑	๒๕๖	๒๕๒	๓	๑
๖	๒๕๕	๒๐๐	๑๘๐	๒๐	๔
๗	๘๐๔	๕๔๑	๕๒๙	๘	๐
๘	๖๕๔	๔๗๕	๔๕๔	๒๐	๑
๙	๔๓๘	๓๒๘	๓๒๔	๓	๑
๑๐	๕๕๑	๓๙๗	๓๘๕	๑	๑
๑๑	๔๓๖	๓๐๒	๒๗๑	๑๑	๑
รวม	๕,๔๔๕	๓,๘๓๐	๓,๖๒๕	๑๔๐	๕๔

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรและความหนาแน่นประชากร จากข้อมูลของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองของอำเภอบุญศรีภัก (ณ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕) พบว่า จำนวนประชากรของตำบลเนินคือ มีจำนวนทั้งสิ้น ๗,๐๑๒ คน แยกเป็นชาย ๓,๕๔๐ คน หญิง ๓,๔๒๗ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๒,๓๓๓ ครัวเรือน

❖ จำนวนครัวเรือน และประชากร ณ ปี ๒๕๖๒ (ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านโนนค้อ	๑๙๗	๒๕๓	๒๕๐	๕๐๓
๒	บ้านโนนหมากเคียว	๒๙๖	๔๙๕	๔๓๙	๙๓๔
๓	บ้านโนนสว่าง	๒๐๔	๒๔๓	๒๕๔	๔๙๗
๔	บ้านหนองศิลา	๑๗๙	๒๙๔	๓๑๕	๖๐๙
๕	บ้านโนนค้อตุล	๑๒๒	๒๒๐	๒๐๑	๔๒๑
๖	บ้านหนองยู	๑๓๑	๑๗๘	๑๖๒	๓๔๐
๗	บ้านหนองเม็ก	๓๖๕	๕๐๘	๕๒๑	๑,๐๒๙
๘	บ้านโนนสวน	๒๖๖	๔๒๗	๔๐๗	๘๓๔
๙	บ้านโนนสว่าง	๑๖๖	๒๘๓	๒๙๓	๕๘๐
๑๐	บ้านโนนสว่าง	๒๓๖	๓๕๗	๓๖๑	๗๑๘
๑๑	บ้านโนนค้อ	๑๗๑	๒๗๙	๒๖๙	๕๔๗
รวม		๒,๓๓๓	๓,๕๔๐	๓,๔๗๒	๗,๐๑๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ณ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากร เยาวชน	729 คน	763 คน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	2,264 คน	2,279 คน	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากร ผู้สูงอายุ	481 คน	450 คน	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๓,๔๗๔ คน	๓,๔๙๒ คน	ทั้งสิ้น ๖,๙๖๖ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ มีโรงเรียนในพื้นที่ ดังนี้

☞ โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๔ โรงเรียน คือ

- ๑) โรงเรียนบ้านโนนค้อ
- ๒) โรงเรียนบ้านโนนหมากเดี่ยว
- ๓) โรงเรียนบ้านโนนสว่าง
- ๔) โรงเรียนบ้านหนองยู

☞ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒ โรงเรียน คือ

- ๑) โรงเรียนบ้านโนนค้อ
- ๒) โรงเรียนบ้านโนนสว่าง

จำนวนนักเรียน / บุคลากรโรงเรียน โดยแยกเป็น (ข้อมูลเดือน ตุลาคม ๒๕๕๙)

๑) โรงเรียนบ้านโนนค้อ

- จำนวนนักเรียน

ระดับชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
ระดับอนุบาล ๒	๑๐	๑๒	๒๒
ระดับอนุบาล ๓	๑๐	๑๕	๒๕
ป. ๑	๘	๑๓	๒๑
ป. ๒	๑๑	๑๘	๒๙
ป. ๓	๑๒	๑๓	๒๕
ป. ๔	๑๒	๑๓	๒๕
ป. ๕	๑๔	๙	๒๓
ป. ๖	๑๒	๑๑	๒๓
ม.๑	๑๖	๑๐	๒๖
ม.๒	๒๑	๑๒	๓๓
ม.๓	๑๗	๑๘	๓๕
รวมทั้งหมด	๑๔๓	๑๔๔	๒๘๗

- บุคลากร / ครูอาจารย์

ชาย ๘ คน หญิง ๑๐ คน รวม ๑๘ คน

- ผู้บริหาร นายไพฑูรย์ ผลาเลิศ เป็นผู้อำนวยความสะดวก โรงเรียนบ้านโนนค้อ

๒) โรงเรียนบ้านโนนหมากเดี่ยว

ระดับชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
ระดับอนุบาล ๒	๕	๕	๑๐
ระดับอนุบาล ๓	๕	๓	๘
ป. ๑	๖	๗	๑๓
ป. ๒	๓	๑	๔
ป. ๓	๔	๗	๑๑
ป. ๔	๗	๗	๑๔
ป. ๕	๑๑	๕	๑๖
ป. ๖	๘	๑๐	๑๘
รวม	๕๙	๕๕	๙๔

- บุคลากรครู/อาจารย์

ชาย ๔ คน หญิง ๖ คน รวม ๑๐ คน

- ผู้บริหาร นายประสิทธิ์ บุปสวัสดิ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนหมากเดี่ยว

๓) โรงเรียนบ้านโนนสว่าง

ระดับชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
ระดับอนุบาล ๑	-	-	-
ระดับอนุบาล ๒	๑๓	๑๒	๒๕
ป. ๑	๒๐	๑๑	๓๑
ป. ๒	๙	๑๑	๒๐
ป. ๓	๙	๕	๑๔
ป. ๔	๑๖	๑๘	๓๔
ป. ๕	๑๔	๑๖	๓๐
ป. ๖	๒๑	๑๗	๓๘
ม.๑	๑๔	๑๖	๓๐
ม.๒	๑๐	๕	๑๕
ม.๓	๕	๘	๑๓
รวมทั้งหมด	๑๗๑	๑๑๙	๒๙๐

- บุคลากรครู/อาจารย์

ชาย ๔ คน หญิง ๑๔ คน รวม ๑๘ คน

- ผู้บริหาร นางสาวสมร เคนรัมย์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสว่าง

๔.)โรงเรียนบ้านหนองยู

ระดับชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
ระดับอนุบาล ๑	-	-	-
ระดับอนุบาล ๒	๒	๐	๒
ป. ๑	๑	๒	๓
ป. ๒	๑	๑	๒
ป. ๓	๑	๒	๓
ป. ๔	๒	๒	๔
ป. ๕	๗	๓	๑๐
ป. ๖	๒	๒	๔
รวม	๑๖	๑๒	๒๘

- บุคลากร/อาจารย์

ชาย ๓ คน หญิง ๑ คน รวม ๔ คน

- ผู้บริหาร นายเผ่าพงษ์ มีชัย รักษาการผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสว่าง

การจัดการระบบศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ ได้ดำเนินการตามโครงการภายใต้การจัดการศึกษาอนุบาล ๓ ขวบ ซึ่งปฏิบัติตามนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๐๐ มาตรา ๗๙ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายภายใต้การจัดการศึกษาอนุบาล ๓ ขวบ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๔๔ โดยให้โรงเรียนโนนสว่างดำเนินการจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัยตั้งแต่ก่อนอนุบาล ๓ ขวบ เข้าเรียน แต่ให้ความร่วมมือกับท้องถิ่นในการจัดการศึกษาอนุบาล ๓ ขวบ โดยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ ด้านวิชาการและครูอัตราจ้างหรือครูผู้สอนให้ช่วยดำเนินการสอนต่อไป โดยมีสถานศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๖ ศูนย์ ดังนี้

๑.) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนค้อ

จำนวน		รวม
ชาย	หญิง	
๑๖	๑๖	๓๒

- บุคลากร / ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ชาย - คน หญิง ๔ คน

๒.) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนหมากเตี้ย

จำนวน		รวม
ชาย	หญิง	
๑๐	๑๗	๒๗

- บุคลากร / ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ชาย - คน หญิง ๓ คน

๓.) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนสว่าง-หนองเม็ก

จำนวน		รวม
ชาย	หญิง	
๔๓	๓๘	๘๑

- บุคลากร / ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ชาย - คน หญิง ๗ คน

๔.) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองศิลา

จำนวน		รวม
ชาย	หญิง	
๖	๖	๑๒

- บุคลากร / ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ชาย - คน หญิง ๒ คน

๕.) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองขุ

จำนวน		รวม
ชาย	หญิง	
๖	๔	๑๐

- บุคลากร / ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ชาย - คน หญิง ๒ คน

๖.) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนคำตุล

จำนวน		รวม
ชาย	หญิง	
๙	๘	๑๗

- บุคลากร / ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ชาย - คน หญิง ๒ คน

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน จำนวน ๒ แห่ง
- อัตรากำลังและใช้ส่วนรายน้ำ ร้อยละ ๑๐๐%

❖ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง คือ

๑. รพ.สต.โนนคือ ตั้งอยู่ที่บ้านโนนคือ หมู่ที่ ๑ โดยมีบุคลากร ดังนี้

- ๑) นายจักรี จันทะเกษ ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ผอ.รพ.สต.โนนคือ
- ๒) นางสาวมะลิวรรณ พลภักดิ์ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน
- ๓) นางสาวเดือนเพ็ญ กองแก้ว ตำแหน่ง พนักงานบันทึกข้อมูล
- ๔) นางรุ่งนภา หอมทรัพย์ ตำแหน่ง พนักงานบริการ
- ๕) นางสาวสมใจ โฟรัมย์ ตำแหน่ง คนงานทั่วไป(คนพิการมาตรา๓๙)

* อาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน ๖๗ คน

๒. รพ.สต.โนนสว่าง ตั้งอยู่ที่บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๙ โดยมีบุคลากร ดังนี้

- ๑) นางนวนลณี ศรีแก้ว ตำแหน่ง ผอ.รพ.สต.โนนสว่าง
- ๒) นางสาวอัญชลี ทมมณี ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
- ๓) นางสาวรัตติกาล วงศ์กระจำจ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน
- ๔) นางสาวณัฐธิดา ทวระพรหม ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข
- ๕) นางเสถียร ผิวเงิน ตำแหน่ง พนักงานธุรการ
- ๖) นายบุญนong บุญธรรม ตำแหน่งพนักงานบริการ
- ๗) นางทองพูน แผงถิ่น ตำแหน่ง ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย
- ๘) นางธัญชนก เขียววิจิตร ตำแหน่ง ผู้ช่วยทันตแพทย์

*อาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน ๕๖ คน

๔.๓ อาชญากรรม

อบต.โนนคือ ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณั้ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งอบต.โนนคือก็ได้ดำเนินการป้องกันเหตุดังกล่าว วิธีการแก้ปัญหาของอบต.โนนคือ ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในจุดที่เป็นที่สาธารณะรวมทั้งตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ เสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อบพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งนี้การร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางอบต.จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

❖ ผู้ติดยาเสพติด

ผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคือ จำนวน ๑๗๐ คน แยกเป็น

- ผู้ได้รับการบำบัด จำนวน ๕๐ คน
- ผู้มีรายชื่อแต่ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวแล้ว จำนวน ๑๒๐ คน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคือ ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๖. ตั้งชมรมคนพิการตำบลโนนคือ
- จำนวนผู้ที่ได้รับสวัสดิการต่างๆ แยกตามหมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้านดังนี้

(ข้อมูล ณ เดือน ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนผู้ที่ได้รับสวัสดิการฯ				รวม	หมายเหตุ
		ผู้สูงอายุ	คนพิการ	ผู้ติดเชื้อ	ผู้ติดเชื้อ		
๑	บ้านโนนค้อ	๖๕	๑๖	-	-	๘๑	
๒	บ้านโนนหมากเดือย	๑๒๓	๕๑	๑	๑	๑๖๕	
๓	บ้านโนนสว่าง	๕๘	๑๑	-	-	๖๙	
๔	บ้านหนองศิลา	๖๓	๑๕	-	-	๗๘	
๕	บ้านโนนคำคูลี	๓๗	๑๕	-	-	๕๒	
๖	บ้านหนองยู	๓๓	๑๐	-	-	๔๓	
๗	บ้านหนองเม็ก	๑๒๙	๒๖	-	-	๑๕๕	
๘	บ้านโนนสวน	๙๕	๔๗	๑	๑	๑๔๓	
๙	บ้านโนนสว่าง	๗๐	๓๑	-	-	๑๐๑	
๑๐	บ้านโนนสว่าง	๘๖	๒๗	๒	๒	๑๑๕	
๑๑	บ้านโนนค้อ	๖๑	๒๑	๑	๑	๘๓	
	รวม	๘๒๐	๒๖๐	๕	๕	๙๐๘	

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคม มีทางหลวงแผ่นดินผ่าน จำนวน ๒ สาย คือสายโนนสวรรค์ - โสภแสงนาจะ หลวยและสายจากอำเภอชุมพริก - แก่งสมบูรณ์ -โนนค้อ สำหรับภายในหมู่บ้าน ตำบล จะเป็นถนนคอนกรีต บางส่วนและถนนลูกรังเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ การสัญจรไปมาในฤดูฝนได้รับความเดือดร้อนบางส่วน

๕.๒ การไฟฟ้า

- ❖ จำนวนหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึง จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน
- ❖ จำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๒,๒๙๗ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

- จำนวนครัวเรือนมีน้ำประปาใช้ ๒,๑๐๐ ครัวเรือน
- จำนวนครัวเรือนที่ไม่มีน้ำประปาใช้ ๑๙๗ ครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

- ❖ ตู้โทรศัพท์ ทางไกลชนบท จำนวน - แห่ง
- ❖ โทรศัพท์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์ จำนวน - แห่ง
- ❖ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน - แห่ง
- ❖ สถานีโทรคมนาคมอื่น ๆ จำนวน - แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นคือ ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ไร่ปลูกพารา ไร่มันสำปะหลัง ปลูกพืชผักสวนครัว เป็นต้น ส่วนอาชีพเสริมได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ ฯลฯ และอาชีพหัตถกรรมสิ่งของของกลุ่มสตรีตำบล เช่น การทอผ้าไหม สาน กระติบ สานหมวก

๖.๒ การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ

- บิมน้ำมันหลอด ๕ แห่ง
- บิมน้ำมัน ๑ แห่ง
- บิมน้ำมันหยอดเหรียญ ๑๑ แห่ง
- โรงสี ๙ แห่ง
- ศูนย์สาธิตการตลาด ๒ แห่ง
- ร้านค้า/ร้านขายของชำ ๓๘ แห่ง

๗. เศรษฐกิจเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	ครัวเรือน	พื้นที่ (ไร่)
บ้านหนองยู	๑๗๓	๑๕๕	๑๐๐	๒,๗๐๐
บ้านหนองศิลา	๒๘๙	๒๙๙	๑๖๗	๖,๐๗๙
บ้านหนองเม็ก	๕๐๗	๕๑๑	๓๕๗	๕,๘๗๙
บ้านโนนคำตุล	๒๐๐	๑๙๐	๑๑๓	๒,๔๕๐
บ้านโนนค้อ	๕๒๗	๕๐๒	๓๔๒	๔,๐๑๖
บ้านโนนสวน	๔๓๑	๓๙๓	๒๔๙	๓,๕๓๑
บ้านโนนสว่าง	๘๔๗	๘๖๐	๕๗๓	๑๖,๔๒๘
บ้านโนนหมวกเตี้ย	๔๘๙	๔๓๑	๒๙๓	๓,๐๕๕

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ข้อมูลทางด้านเกษตร (ทำนา)

นอกเขตชลประทาน	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนเฉลี่ย	ราคาขายเฉลี่ย
หมู่บ้าน			
บ้านหนองยู	๗๖	๒,๐๐๐	๓,๕๐๐
บ้านหนองศิลา	๑๓๐	๑,๐๐๐	๒,๕๐๐
บ้านหนองเม็ก	๑๐๘	๑๕๐	๔,๕๐๐
บ้านโนนคำตุล	๗๕	๑,๐๐๐	๒,๐๐๐
บ้านโนนค้อ	๒๔๗	๒,๖๐๐	,๕๐๐
บ้านโนนสวน	๑๕๐	๘๐๐	๒,๗๐๐
บ้านโนนสว่าง	๓๖๙	๓,๔๐๐	๑๔,๕๙๐
บ้านโนนหมวกเตี้ย	๒๐๒	๔๕๐	,๕๐๐

ข้อมูลทางด้านภาระเกษตร (ทำสวน)

ข้าวโพดหวาน

จำนวนครัวเรือน ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ราคาขายโดยเฉลี่ย

บ้านเนินสวน ๑๐

๗๐๐

๓๐,๐๐๐

ข้อมูลด้านการเกษตร (ทำไร่)

	ข้าวโพด			มัน		
	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาโดยเฉลี่ย	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาโดยเฉลี่ย
บ้านเนินค้อ				๔	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐
บ้านเนินคำตุล				๑๕	๑,๒๐๐	๘,๐๐๐
บ้านเนินสวน				๕	๑,๒๐๐	๘,๐๐๐
บ้านเนินสว่าง				๑๑	๑,๕๐๐	๖,๐๐๐
บ้านเนินหมากเดี่ยว	๒๑		๑๓,๕๐๐			
บ้านหนองเม็ก				๒	๒๐๐	๒,๕๐๐
บ้านหนองยู	๕		๑๕,๐๐๐	๓๐	๒,๕๐๐	๖,๐๐๐
บ้านหนองศิลา				๓	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตร (ธรรมชาติ)

	มีเพียงพอ		ไม่มีเพียงพอ	
	ทำถึง	ไม่ถึง	ทำถึง	ไม่ถึง
แม่น้ำ	1	0	0	0
หัวลำธาร	0	5	0	5
คลอง	0	0	0	0
หนองน้ำขัง	0	1	0	1
ขาด	0	0	0	0

แหล่งน้ำทางการเกษตร (ที่มนุษย์สร้าง)

	แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้าง		ไม่มีทำถึง	
	ทำถึง	ไม่ถึง	ทำถึง	ไม่มีทำถึง
ฝาย	0	0	1	0
อ่างเก็บน้ำ	0	0	1	1
ฝาย	0	0	4	0
สระ	0	0	5	0
คลองชลประทาน	0	0	1	0

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำกิน	ไม่มีเพียงพอ		ทำถึง	
	ทำถึง	ไม่มีทำถึง	ทำถึง	ไม่มีทำถึง
บ่อน้ำบาดาลสาธารณะ	๗	๐	๐	๔
บ่อน้ำต้นธารสาธารณะ	๙	๐	๐	๒
ประปาหมู่บ้าน				
(ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๑	๘	๗	๒
ระบบประปา				
(การประปาส่วนภูมิภาค)	๑๐	๑	๑	๐
แหล่งน้ำธรรมชาติ	๘	๐	๓	๓

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตตำบลโนนคือ จะนับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถาน ๘ แห่ง คือ

๑. วัดบ้านโนนคือ ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนคือ หมู่ที่ ๑ โดยมีหลวงปู่คำภา พุทธสะโร รักษาการเจ้า

อาวาส

๒. วัดบ้านโนนหมากเตี้ย ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๒ โดยมีพระครูมงคล กิตติยาภรณ์ เจ้าอาวาส

๓. วัดบ้านโนนสว่าง ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนสว่างหมู่ที่ ๓ โดยมีพระมหาบัวกัน ชินวงศ์โส เป็นเจ้า

อาวาส

๔. วัดบ้านหนองศิลา ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองศิลาหมู่ที่ ๔ โดยมีพระอาจารย์ชิน สิริจันทิ เป็นเจ้า

อาวาส

๕. สำนักสงฆ์บ้าน ตั้งอยู่ที่บ้าน หมู่ที่ ๕ โดยมีพระอาจารย์อุดร จุธรรมเม เป็นเจ้าสำนัก

๖. วัดบ้านหนองยู ตั้งอยู่ที่บ้านหนองยูหมู่ที่ ๖ โดยมีพระอธิการเคน ปลันโน เป็นเจ้าอาวาส

๗. สำนักสงฆ์บ้านหนองเม็ก ตั้งอยู่ที่บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ ๗ โดยมี หลวงปู่เล็ง เป็นเจ้าสำนัก

๘. สำนักสงฆ์บ้านโนนสวนเจริญธรรม ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนสวน หมู่ที่ ๘ พระ วัณ เป็นเจ้า

สำนัก

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- บุญออกพรรษา, บุญกฐิน, บุญประจำปีเดือน ๔ มหาเวศสันดรชาดก, บุญบั้งไฟ,

บุญเข้าพรรษา

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาลิ้น

-ทอผ้าไหมมัดหมี่ -ทอผ้ากาบัว -อีสาน(ลาว)

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

-ผ้าไหมมัดหมี่

-ผ้าลายกาบัว

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

๘.๑.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ❖ หนองสามขา ม. ๕ พื้นที่ ๑๐ ไร่ หนองบอน ม. ๒ พื้นที่ ๕ ไร่
- ❖ หนองแปน ม. ๑ พื้นที่ ๕ ไร่ ลำห้วยปอ ม. ๔,๖ ลำห้วยสูบ ม. ๔

❖ ลำห้วยตาด ม. ๑,๒,๓,๘

❖ อ่างน้ำห้วยเทียม หมู่ที่ ๗

๘.๑.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ❖ สระเก็บน้ำ ม. ๖ พื้นที่ ๑๒ ไร่
- ❖ ฝายน้ำล้น จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้
 - ลำห้วยตาด ม. ๑ จำนวน ๓ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยตาด ม. ๒ จำนวน ๑ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยปอ ม. ๒ จำนวน ๒ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยปอ ม. ๔ จำนวน ๒ แห่ง ขนาดยาว ๒๕.๒๑ เมตร
 - ลำห้วยมะลิ ม. ๕ จำนวน ๑ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยตาด ม. ๘ จำนวน ๑ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร
 - ลำห้วยเทียม ม. ๗ จำนวน ๒ แห่ง ขนาดยาว ๒๐ เมตร

- ❖ บ่อน้ำตื้น จำนวน ๓ แห่ง
- ❖ บ่อน้ำโยก(บาดาล)ขนาด ๖ นิ้ว จำนวน ๕๑ แห่ง
- ❖ ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๒ แห่ง
- ❖ ประปาผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง
- ❖ อ่างเก็บน้ำ อ่างหนองเม็ก ขนาดพื้นที่ประมาณ ๕๐ ไร่

๘.๒ ป่าไม้

มีป่าสาธารณประโยชน์

- ❖ ป่าสงวนแห่งชาติป่าบุณฑริก ม.๑ จำนวน ๔๐ ไร่
- ❖ ป่าสงวนแห่งชาติป่าบุณฑริก ม.๒ จำนวน ๒๕ ไร่

๘.๓ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของตำบลโนนค้อส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานที่ประกอบการค้า ตลาดค้า และพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ น้ำในการเกษตรก็ต้องฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา เช่น โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลโนนคือ ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการพัฒนา เพื่อใช้เป็นการรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นที่ก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคือได้ใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่นมาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคือ ได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าวตามแผนพัฒนาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

➤ สรุปสถานการณ์พัฒนา

ยุทธศาสตร์	๒๕๕๗		๒๕๕๘		๒๕๕๙		๒๕๖๐	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๔๕	๙,๓๐๐,๐๐๐	๗๐	๑๓,๗๗๐,๐๐๐	๙๑	๑๗,๗๙๐,๐๐๐	๙๙	๓๐,๒๔๐,๐๐๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ	๓๑	๑,๑๑๒,๕๐๐	๓๕	๑,๑๔๓,๕๐๐	๓๖	๑,๓๖๓,๕๐๐	๓๓	๑,๖๐๕,๐๐๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและการสาธารณสุข	๕๒	๑๒,๐๙๘,๖๑๐	๕๘	๑๑,๘๗๖,๘๑๐	๖๑	๑๕,๓๕๕,๕๑๐	๕๐	๑๖,๔๐๐,๕๕๐
ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๑	๕๑๕,๐๐๐	๑๑	๕๕๕,๐๐๐	๑๒	๕๒๕,๐๐๐	๑๒	๕๕๕,๐๐๐
ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๒๘	๑๖๘,๘๐๐	๒๘	๓,๕๑๘,๐๐๐	๓๐	๓,๙๕๐,๖๐๐,๐๐	๒๗	๓,๓๕๗,๖๐๐
ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานของรัฐบาล	๒๕	๓,๑๕๕,๐๐๐	๒๖	๖๙๕,๐๐๐	๒๕	๑,๓๑๕,๖๐๐,๐๐	๓๖	๒,๓๗๖,๕๐๐
การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-	-	-	-	๒	๕๑,๐๐๐,๐๐	-	-
รวม	๑๘๑	๒๖,๓๙๙,๙๑๐	๒๒๘	๓๑,๕๘๘,๓๑๐	๒๓๗	๔๐,๗๔๑,๑๑๐	๒๕๗	๕๔,๕๕๕,๖๕๐

➤ สรุปสถานการณ์การใช้งบประมาณ

ยุทธศาสตร์	๒๕๕๗		๒๕๕๘		๒๕๕๙		รวม
	โครงการ	งบประมาณ ตามข้อบัญญัติ	โครงการ	งบประมาณ ตามข้อบัญญัติ	โครงการ	งบประมาณ ตามข้อบัญญัติ	
ยุทธศาสตร์พัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	๑๗	๑,๒๐๐,๐๐๐	๒๗	๓,๔๘๑,๓๐๐	๑๖	๒,๐๐๒,๐๐๐	๖๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ	๒๓	๒๑๐,๐๐๐	๒๐	๖๙๕,๐๐๐	๑๘	๕๙๕,๐๐๐	๖๑
ยุทธศาสตร์พัฒนาสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและการสาธารณสุข	๔๒	๒,๐๙๑,๓๐๐	๒๓	๓,๖๔๓,๓๔๐	๓๕	๘,๘๔๗,๔๕๐	๙๐
ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	๑	๐	๑	๐	๑	๕๕,๐๐๐	๓
ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๑๒	๓๘,๐๐๐	๕	๑๐๐,๐๐๐	๓๙	๑,๔๙๔,๐๐๐	๕๖
ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและแผนนโยบายของรัฐบาล	๘	๓๐,๐๐๐	๓	๐	๗	๕๒๐,๐๐๐	๑๘
รวม	๑๐๓	๓,๕๖๙,๓๐๐	๑๑๙	๗,๙๑๙,๖๔๐	๑๑๖	๑๓,๕๕๘,๕๕๐	๓๓๖

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ធនាគារជាតិកម្ពុជា អង្គការសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
 (០៧៩៣ - ៤៤៩៣ ២៧) រូ.ខ កម្ពុជា

			០០៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	កម្រិត
-	-	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	០០០'៧៣៧'៧	-	០០០'៧៣៧'៧	-	មូលនិធិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
-	-	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	០០០'៧៣៧'៧	-	០០០'៧៣៧'៧	-	មូលនិធិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
-	-	-	០០០'៧៣៧'៧	-	០០០'៧៣៧'៧	០០០'៧៣៧'៧	-	០០០'៧៣៧'៧	០០០'៧៣៧'៧	-	០០០'៧៣៧'៧	-	មូលនិធិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
-	-	-	០៧៣'៧៣៧'៧	-	០៧៣'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	០៧៣'៧៣៧'៧	-	០៧៣'៧៣៧'៧	-	មូលនិធិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
-	-	-	០៧៣'៧៣៧'៧	-	០៧៣'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	០០៧'៧៣៧'៧	-	០០៧'៧៣៧'៧	-	មូលនិធិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
-	-	-	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	៧៣៧'៧៣៧'៧	មូលនិធិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត
០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	០៧៩៣	កម្រិត

អគ្គនាយកដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

๑.๒ การประเมินผลกรนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่ อบต.ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาขึ้นมาก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาอบต.ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามประเมินพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

ซึ่งแผนพัฒนาของอบต. สามารถนำไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ดังนี้

(๑) เชิงปริมาณ

➢ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗**

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๙๑ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๙๒ โครงการ

➢ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘**

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๒๒๕ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๗๘ โครงการ

➢ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๒๓๖ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๕๙ โครงการ

(๒) เชิงคุณภาพ

อบต.ได้ดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดต่อประชาชนโดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม ซึ่งเทศบาลได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจสรุปได้ดังนี้

➢ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗**

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นคือ ในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจมากที่สุดเป็นร้อยละ ๑๕ ในระดับพอใจคิดเป็นร้อยละ ๖๕ ไม่พอใจคิดเป็นร้อยละ ๒๐

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘**

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในคือ ในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจมากคิดเป็นร้อยละ ๑๕ ในระดับพอใจคิดเป็นร้อยละ ๖๕ ไม่พอใจคิดเป็นร้อยละ ๒๐

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในคือ ในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจมากคิดเป็นร้อยละ ๑๕ ในระดับพอใจคิดเป็นร้อยละ ๖๕ ไม่พอใจคิดเป็นร้อยละ ๒๐

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐** คาดว่าจะสามารถทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมาก ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที ๑๒๒. ได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอย่างประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของ ๑๒๒. นั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน
๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน
๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
๔. ไม่มีกรเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
๕. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
๖. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
๗. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มีมั่นคงแข็งแรง
๘. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข
๙. ไม่มีเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
๑๐. ปัญหาใช้เลือดออกลดลง
๑๑. ชยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
๑๒. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
๑๓. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
๑๔. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของอบต.
๑๕. ประชาชนได้รับการจากงานบริการต่างๆ ของอบต.ด้วยความสะดวก

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับในการสัญจรไปมา
๒. มีการปรับปรุงห้องประชุมอาคารสำนักงานเพื่อรองรับการบริการประชาชน
๓. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
๔. ชุมชนในเขตเทศบาลมีระบบระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น
๕. การกักจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของ อบต.ปึงประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ ดังนี้

๑. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นในเขตอบต. ทำให้การระบายน้ำได้ช้าเกิดน้ำท่วมขังในบางจุด ทำให้อบต.ต้องเร่งก่อสร้างระบบระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว
๒. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัดก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น
๓. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ
๔. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพราะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ปัญหา

- ๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เก่าที่ควร
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- ๓) ชุมชนในเขตอบต.มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- ๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของอบต.ที่จะสามารถดำเนินการได้

อุปสรรค

- ๑) การขาดความรู้เรื่องของระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง
- ๒) อบต.มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน
- ๓) อบต.สามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของอบต.

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การดำเนินงานของอบต.ควรจะทำให้เป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรจะพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ

- ๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี
- ๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาระเบิดน้ำประปา

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ให้บริการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในบริการของ อบต.
- ๓) เจ้าหน้าที่ อบต.ควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง อบต.กับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับอบต.

➤ ปิงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ปัญหา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของอบต.ยังมีบางโครงการ/กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนา คือ ไม่มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๒) อบต.ไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๓) อบต.ไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

อุปสรรค

- ๑) อบต.โนนค้อ มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด
- ๒) อบต. ตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของอบต.

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและค่านึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) อบต.ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาระเบิดน้ำประปา การขาดแคลนน้ำในการอุปโภค-บริโภค และปัญหาภาวะภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของ อบต.
- ๓) เจ้าหน้าที่อบต.ควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอบต.กับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับอบต.

➤ ปังงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ปัญหา

- ๑) อบต.ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายรับบางประเภทและเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งไม่ได้รับตามที่ตั้งงบประมาณรายรับไว้เนื่องจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้ทั้งหมด
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน
- ๓) ชุมชนในเขตอบต.มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

อุปสรรค

- ๑) อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของอบต.

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นการรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและค่านึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุเงินแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้เป็นงบประมาณนั้น
- ๔) อบต.ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจการในแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรปรับปรุงระบบทอระบายน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่卫生กลิ่นเหม็น
- ๒) ควรปรับสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๓) อบต.ควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านเว็บไซต์และประชาสัมพันธ์ชาวบ่อเย
- ๔) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของ อบต.

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

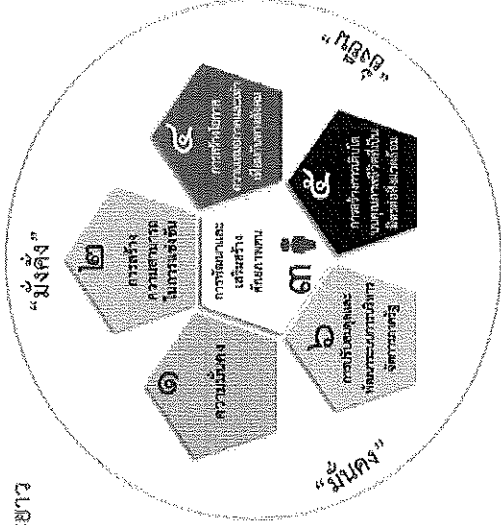
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการค้าเป็นกรปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมิติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

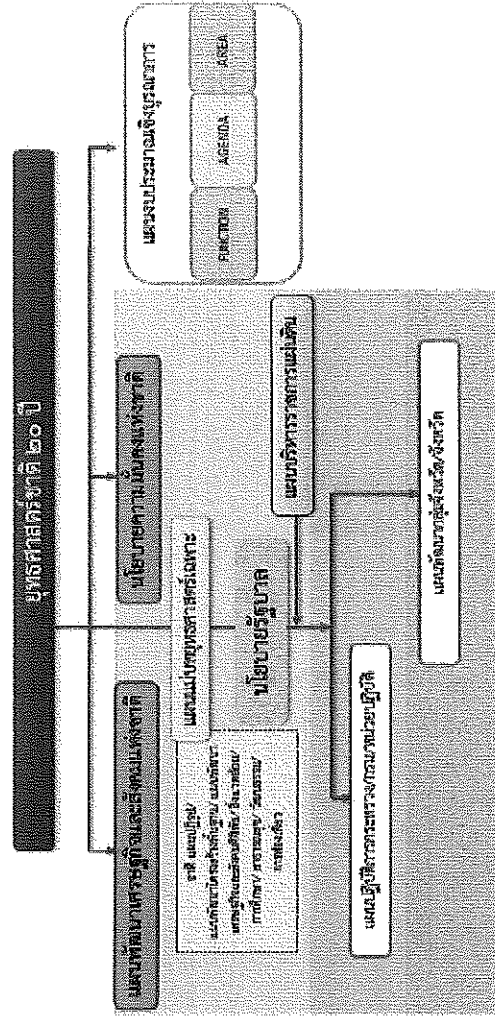
ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาประชาชน

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 นำไปสู่การพัฒนาฐานเศรษฐกิจที่พอเพียง”
 และต้องเสนอต่อออกบรรจุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศที่ทันสมัย และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เติบโตและ
 เป็นธรรม ว่าจะสามารถแปลงซึ่งไม่ได้เป็นของเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดการยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และการรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณา นำข้อคิดเห็น จากสภาพปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้ นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๑) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๑) นอกจากระดับกระทรวงและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มา รัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลาย มิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัว และเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาค่าทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีแนวโน้มแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขัน และขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของ

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

โดยออบต.โนนค้อ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดอุบลราชธานี

เทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนี้ในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิภาคที่พัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็กว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากภาคเอกชนอย่างเสรีและรวดเร็วของคน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงของระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งในระดับหนึ่งสาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงยิ่งยงทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงที่ผ่านมาใหญ่ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่น ที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังมีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของประเทศไทยไม่รองรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการรับตุลาอำนาจของสหรัฐอเมริกาเพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานาอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้นน่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติในระดับภูมิภาคและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศไทยและประเทศ สำหรับการพัฒนาประเทศไทยจะเป็นอย่างไรจะเร็วหรือช้าจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์ให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านกา คลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น กัดต้นให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชากรต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายเพิ่มขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๗ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่ประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวีปภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นโลกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศที่มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลที่มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอื่นได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงิน การคลังที่กำหนดกรอบของความเสี่ยงยังยืนแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่าง เป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความ สะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมั่งคั่งอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะมีระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศของขนาดของเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มผลผลิตยังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่

ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์จึงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยิ่งขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ยุทธศาสตร์รับขึ้นมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงสร้างที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำนายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขในประเทศไทยที่จะส่งผลต่ออนาคตภาคการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนโยบายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทย ก็กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีน้อยอย่างต่อเนื่องสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีน้อยต่อการสร้างความสามัคคีสามัคคีในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขข้อที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินงานธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีกิจการบริการความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ไขปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยิ่งต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะทยอยหรือเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาแข่งขันและเป็นที่จุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกละและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของประเทศ

โลกียพัฒนาปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสียหายและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศไทยและกระบวนกรทางงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศไทย เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างสรรค์วิถีชีวิตที่ดีและมั่นคง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้มั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่นคง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศไทย จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศไทยที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการพัฒนากิจการและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศไทยในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นภาระสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีความก้าวหน้าในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว ประเทศไทยจากนี้จะต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคทุนปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสียหายและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว พร้อมกับ การปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชนชั้นนำที่มีศักยภาพสูงซึ่งคณะกรรมการและวัฒนธรรม และคนไทยในประชาคมอาเซียนมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทยมีมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและกล่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความ เป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและกรรมเล็ดลอดลงสู่ภายนอกประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ สันติภาพ สุขุม ตรีวิสุทธิ และปัจเจกบุคคล และมีจิตอาสาสมัครใน ทุกมิติ ทั้งมีจิต เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง มีเศรษฐกิจและสังคมที่มั่นคงมีความเจริญของประชาชน ระบบการเมืองที่โปร่งใสไม่มีการบริหารประเทศที่ถ่วงถ่วงและโปร่งใสมหาอำนาจอภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและเคารพสิทธิ สามารถแก้กำลังที่อยู่พัฒนาประเทศ สุขุม มีความเข้มแข็ง ครอบคลุม มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในวิถีคิด มีงานและรายได้ที่มั่นคงอยู่ดีกินดีกับภารกิจที่พึง มีทักษะด้านเศรษฐกิจที่ปรับตัวทันกับโลก
- สถาบันราชการและสิ่งแวดลอม มีความเข้มแข็งของทางการคลังงาน และฯ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศ ทรัพยากรที่มี การขยายตัวของ เศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่อง ยกเว้นเป็นประเทศในภูมิภาคประเทศ รายได้สูงค่าแห่งเดียวของโลกที่พัฒนาตลอด ประชากร ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถ ในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ซึ่งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐาน เศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงกับโลกซึ่งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการที่ธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดัภูมิภาคและระดับโลก เกิดรายได้ซึ่งทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีผล
- ความ สมบูรณ์ ใน รูป ที่ จะ สามารถสร้าง การพัฒนาต่อเมือง ได้แก่ ขณะอยู่ ทางทางปัญญา การทางการเงิน ทุกที่เป็นเครื่องมือหรือองค์กร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้าง ความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนที่เข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง ซึ่มีนัยการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อผลิต ไม่สร้างผลกระทบสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคที่มีมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับวิถีของประชาคมโลกซึ่งใช้ทรัพยากรธรรมชาติและ ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าที่จับ ตามีความรับผิดชอบต่อสิ่งมีชีวิต ความเอื้ออาทร และละทิ้งผลประโยชน์ส่วนรวม
- นโยบายที่ดำเนินการอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เมื่อการทั้งหมดเป็นทุกระดับ อย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชน ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมถึงคมถึงถือและปฏิบัติด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๓๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวไปสู่อันาคต.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันพลังของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของความองสังคม มีความสามัคคีของชนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเท่าเทียมล้ำค่าลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งภาคการขยายตัวของภาคการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มแข็งขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระแสฐานการผลิตและบริการไปในทิศทางต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๓๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- ภาคเกษตรฯ เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีเป็น ประม
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาโดยได้พัฒนา ศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ผลิตอุปกรณ์รถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงานนิวเคลียร์ภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการคมนาคมอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการบริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และ บริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น

คนในวัยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนามาในอนาคต มีความพร้อมทั้งภายใน และศักยภาพ มีความพร้อมทั้งภายในและภายนอก มีความพร้อมทั้งภายในและภายนอก มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึกพัฒนาธรรมที่งดงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชน สังคม ชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเท่าเทียมล้ำเอื้อ อัครคุณธรรมยอเยือกสกลาฯเข้าถึงทรัพย์สินทางปัญญาการสร้างงานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอรัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างยั่งยืนมีตรรกะกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศไทยที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระบวนการยุติธรรมและมีการกำกับดูแลที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะเวลา และกำหนดแนวทางของการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะเวลา เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดความร่วมมือพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคิดพจนานุกรมจากชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างโอกาสความเสมอภาคและแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย ครอบคลุมแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประชาคมเพื่อนบ้าน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมีตราประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทางงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนามมากขึ้น ๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้วัตรกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างควมมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความสำเร็จ การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่นการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เพิ่มขึ้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการค้าในซัพพลายเชนธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้รับไปสู่การทำเกษตรที่ยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนากิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนา ระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นส่วนการพัฒนาที่พัฒนาไปนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างควมมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศไทยพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความ เป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีความรู้ที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความรู้ความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างควมมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสมัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีควมมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การรวมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวง และในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามหัวเวลายกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาชน คือ ความร่วมมือของภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สภาวะของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศไทยที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีมาตรการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มิกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกคู่การปฏิบัติ มิกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีของตำบลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการผลิตแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ของตำบลโนนค้อ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ตำบล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาาศึกษาพหุขนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการค้าทุจริตประพถิติมิ ชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบสภาวะแวดล้อมและบริการของเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ้ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดลงและมีคามผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลานี้ อันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากภาระลดตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ประเทศไทยกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศไทยได้ปานกลางถึงสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙, ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒, ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงซึ่งรายได้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางถึงสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมาเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่ากรขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมา และยังมีมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของ

ผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดาเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวิญญูทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศึกษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศไทยที่มีความ

สะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการหมักกิ้งของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับที่ก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหามากมาย ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการจราจรไปยังขาดเอกภาพ การให้บริการนำประปาไปยังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่าขนส่งสูง ประสิทธิภาพการให้บริการของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งใน ระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนาด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถ

พัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาดังในเชิงปริมาณ และคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕ และคาดว่าจะในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาในระดับ

มีชัยต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอชวันวัย ซึ่งมีความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาวะค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนรวมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับ

ค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออม率低 และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกษียณของบุตร รูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังคงกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจากกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดิน โดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒.๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุด ประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษานอกเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการศึกษาที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันรายได้มั่นคงขึ้น และมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้นปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะอาดกายสบาย ละครเรื่องจิ้งจอก มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้เกิดการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาคือความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาคือไม่เป็นธรรมชาติการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากสาเหตุเดียวระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนาเกลือ การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการก่อสร้างถนนบัตร์ทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่ากับนับดับต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่ากับน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทย ประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก นำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีเขื่อนน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แห่งน้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในเขื่อนน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินงานการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศไทย ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรนำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำลังจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้ปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มาจัดการ หรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศไทย และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๓) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปูดค้ำจากกิจกรรมและการปลูกสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการที่ก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคน

ไทยเป็นประจักษ์ทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและ การปรับปรุงประสิทธิภาพพลไถการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลังการปฏิรูป (๑) หลักนิติธรรม ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ได้มีการสะสมต้นและลูกกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์ส่วนราชการ มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ภาคราชการบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ บิดงาบางอย่างรวดเร็วผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถานะทางศาสนาประเพณีผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาลนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกป้องข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักธรรมาภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความสำเร็จแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและ การกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนน้อยอยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยงานราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐

และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนี้ มีการซึ่งงบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕๙ ภารกิจจาก ๑๑๔๗ ภารกิจ/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๗๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณสุขรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ที่ซ่อนเป็นอยู่มาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง ทรัพย์สิน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดได้ง่ายได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นอันดับสาม อันดับรองจากสหรัฐอเมริกาและผลประโยชน์ที่ซ่อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการทำประโยชน์จากธุรกิจโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ที่ซ่อนเป็นอยู่มาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่ในอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดัชนีเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่ในอันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ย

แผนพัฒนาฯ ที่องคิน ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

โดยอบต. โนนคือ อำเภอบุณยศรีภัก จังหวัดอุบลราชธานี

ร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานเพิ่มขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๓๒ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๓๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้บังคับกบฏประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร็วขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๓๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) การการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศไทยสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ และมีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านอัตราการเจริญเติบโตและทักษะฝีมือแรงงานจะซ้าลง ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการศึกษาวิจัยรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติเป็นใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรายร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากรมีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๔๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเปราะบาง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสาธารณสุขเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงาน

ไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่ง จะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อ เปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจการทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้ จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการ ภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่ จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพของการพัฒนาอาชีพ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน การ ตั้งกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายพื้นฐานแห่ง รัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการสากล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดภารกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความ รับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นและขจัดการทุจริตและ ประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัด ให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหาร จัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเทศตามวิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการ บริหารรับใช้ขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อ คับพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๐๖) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดย ประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่ม ประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการ เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผล ให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้าน การค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทย ในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีเทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนจบการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเพิ่มขึ้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาสภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐมูม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น รวมทั้งแนวโน้มความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสพัฒนาธรรมชาติ ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้วิถีชีวิตที่คนคิด และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลานาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าหมาย ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศไทย ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลก

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของวางแผนที่นำร่องและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชากรชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕) ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาดิน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
 - (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
- ๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านภาววิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนานาโครบรูสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออู่เรืออีเล็กรถยนต์มีรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากเจ้าของคนเดียวกันเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ทั้งหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแผนความคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทาง

ทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับ การท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่ สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ใน ลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิธีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวใน ภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงการเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนา แบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเป็นกลไกการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับ อุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและ บริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการค้าการลงทุนระหว่าง ประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการลงทุนด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจ เชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านกาวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่าง ประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีความรู้ที่พัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการ เรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับ สมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและ ประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความพหุพลภาพและโรค เรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาวะแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาให้ใหม่เพื่อ สร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคน เก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ
- (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับ ผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นระยะยาว โดยพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความ เป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการ ใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการ

สุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติดูสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณสุข (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณสุขที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความเป็นทางกายภาพที่เหมาะสมกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยมีการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลสุขภาพเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่มีแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะมีอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้งบประมาณคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แก่เกษตรกรอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดทำที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมื่อนำอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก่ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลิตัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยกรมคุ้มครองสิทธิและคุ้มครองแรงงานให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายไซมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขภาค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ รวมถึงปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ที่มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและ ประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุน โครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียว เบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและกระบวนการระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึง ชีวิตจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่า ทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่าง เป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ ผู้ขาย การจ่ายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินใน อัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกัน การถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้ง องค์การบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริการ จัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้ มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มี ประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อ สิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและ สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการที่สามารถปรับตัวสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Value Chain) ส่งเสริมการทำ การเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพใหม่กับบทบาท มากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทาง อากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคิดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กักจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และ การบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคผู้นำ

โขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติเพิ่มประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาค่าปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ได้ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกรอบวงกลมมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเขตตำบลตำบลบ้านเหลื่อมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ครอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการ

ออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีวะที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น
ที่ศูนย์พัฒนาอาชีพและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒
บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาภาคจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการณ์มีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุก
จังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถให้เป็นการจัดทำแผนพัฒนา
จังหวัดและแผนพัฒนาภาคจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมี
ภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ไปกับแนวคิด “การพัฒนา
แบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึด
หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน
เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศไทยและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนา
ประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึง
กำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นการ
พัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic
Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่ร้อย
ประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจฝั่งภาค-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-
นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor)
ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-
ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่
ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิง
พื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบบรรณารักษ์ เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงการ
คมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาคุณภาพการประกอบบริการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐ และเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ครอบรู้ เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้ง การแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และ เลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศน์เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริม พื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคนม

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และ ร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำเกษตรกรรมก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้าง งานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูผู้นำชีวิตอนันและกลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ฉบับทบทวนใหม่
(รอบปี ๒๕๖๐)

วิสัยทัศน์ “ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าขายแดนใต้มาตรฐานสากล”
คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ	ข้าวคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP มีคุณลักษณะเด่นตามสายพันธุ์ หอมมะลิและมีมาตรฐานความปลอดภัย
การท่องเที่ยวได้มาตรฐานสากล	แหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาทั้งตัวแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานกรมการท่องเที่ยวและมาตรฐานโลก
การค้าขายแดนใต้มาตรฐานสากล	ด้านศุลกากรขายแดนมีสิ่งอำนวยความสะดวกและมีระเบียบ พิธีนำเข้าส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานโลก

พันธกิจ

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของทางการตลาดข้าวหอมมะลิ คุณภาพดี
๒. ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจการค้าขายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียน

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทาง การตลาดทั้งใน และต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการการมีส่วนร่วม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าขายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๓. มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

๔. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวม ๔ ปี ขยายตัว ร้อยละ ๘
๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒ “เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน” “เชิดชูคุณธรรม ทำเพื่อประชาชน หัวใจรับใช้ประชาชน หัวใจเพื่ออยู่สุราษฎร์ธานี” ๓ - ๖๗
๖. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในกลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคูณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของการของตลาดเป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคูณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP
๒. พัฒนาคูณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูป ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
 ๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด เป้าหมาย รวม ๔ ปี ร้อยละ ๘
 ๓. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
- #### กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา
๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน
 ๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
 ๓. เพิ่มช่องทางทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
 ๔. สร้างและพัฒนาตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคูณภาพการท่องเที่ยวให้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
 ๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๓.๕๕
 ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
- #### กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา
๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
 ๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้า ขยายแดน
ตรวจสอบและได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าหน่วยผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งออก (Logistics) เพื่อสนับสนุนธุรกิจการค้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพและความร่วมมือภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน
๕. พัฒนาค่านาการค้าชายแดนให้มีความมาตรฐานรองรับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
๖. พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานและความสามารถในการแข่งขันกับ

แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐) ทบพว.ใหม่ (รอบปี ๖๐)

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่ เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
ชุมชนเข้มแข็ง	ชุมชนสุขภาพดี มีการศึกษา อาชีพรายได้ บวรวิถีพอเพียง มีความมั่นคง ในชีวิตและทรัพย์สิน มีความแข็งแกร่งทางประเพณีและวัฒนธรรม และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อพึ่งตนเอง อย่างยั่งยืน
เมืองน่าอยู่	จังหวัดอุบลราชธานีเป็นเมืองที่ประชาชนอยู่ด้วยความสุข สะดวกสบาย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดีมีงานทำ มีคนคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสังคมสงบสุข
เป็นประตูการค้า และการท่องเที่ยว	ช่องทางการค้า และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยจังหวัดอุบลราชธานี มีภูมิประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อน บ้านถึง ๒ ประเทศ คือ

	สปป.ลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา รวมทั้งยังมีเส้นทางเชื่อมโยงกับเวียดนามและจีนซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประเทศที่มี ศักยภาพและความต้องการสินค้าจากประเทศไทยสูง รวมทั้งการเข้ามา ท่องเที่ยวในประเทศไทย
การเกษตรมีศักยภาพ	การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดมีประสิทธิภาพ (ability)และมีคุณภาพ ตามมาตรฐาน (Quality Standard) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้เศรษฐกิจของจังหวัด

พันธกิจ

- ยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น
- พัฒนาศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

- ร้อยละของหมู่บ้านจัดการสุขภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชากรที่ได้รับศึกษาถึงระดับขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๐
- ร้อยละของประชาชนที่ได้เข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรมเป้าหมาย ร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๖๐
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐
- ร้อยละของรายได้เฉลี่ยของประชากรที่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๐
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้นำธรรมภิบาล เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน
- ส่งเสริมการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
- ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม
- รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
เป้าประสงค์ มูลค่าการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าขายผลิตภัณฑ์ OTOP เป้าหมาย ร้อยละ ๖ ในปี ๒๕๖๐
๒. มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมาย ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์(Logistics)เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
๓. พัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน
๔. ส่งเสริมการเปิดตลาด และพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

เป้าประสงค์ที่ ๑ ชาวทอมเมดิและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้รับการเพิ่มศักยภาพการผลิต
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนผลผลิตข้าวทอมเมดิเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๔๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP จำนวน ๓,๘๐๐ แปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐
๓. จำนวนผลผลิตมันสำปะหลังเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๓,๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐ ๔. จำนวนผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๒๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๒ ปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตรได้รับการบริหารให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุม
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น เป้าหมาย จำนวน ๒๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๐ เป้าประสงค์ที่ ๓ เกษตรกร/ชุมชนเกษตรมีความเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวชี้วัด
๒. ร้อยละของครัวเรือนเกษตรกร/ชุมชนเกษตรกลุ่มเป้าหมาย ที่มีการพัฒนาการเกษตร ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าหมาย ร้อยละ ๙๕ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๔ ผลผลิตทางเกษตรกรรมมีการจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่า

ตัวชี้วัด

๑. มูลค่าของสินค้าเกษตรที่ได้รับการแปรรูป/แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าในระดับกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์วิสาหกิจ/ชุมชน เป้าหมาย ๕๖๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวคุณภาพและได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ
๓. พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ

๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ๕. พัฒนาและส่งเสริมการปลูกสัตว์และการประมง
 ๖. พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

เป้าประสงค์ มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและบูรณาการตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละของ อปท./ภาคราชการ/องค์กรภาคประชาชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐
๓. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดได้ เป้าหมาย ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๖๐
๔. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ เป้าหมาย ร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม
๓. บริหารจัดการด้านพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

เป้าประสงค์ พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย คน หมู่บ้านและชุมชน มิ ภูมิคุ้มกันและความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของ องค์กรทุกภาคส่วน และประชาชนในพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนหมู่บ้านและชุมชนชายแดน ที่ได้รับการพัฒนาเป็นหมู่บ้าน และชุมชนเข้มแข็ง เป้าหมาย ๓๐๘ หมู่บ้าน ในปี ๒๕๖๐

๒. ร้อยละของหมู่บ้านและชุมชน ที่ปฏิบัติงานด้านความมั่นคง เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพคนชุมชน และพื้นที่เพื่อความมั่นคง
๒. ฝึกกำลังทุก ภาคส่วนเพื่อเสริม สร้างความมั่นคง
๓. พัฒนาความร่วมมือเพื่อเสริมความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์ที่ ๑ ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของผู้รับบริการที่พึงพอใจในการบริการของหน่วยงานไม่ต่ำกว่า ๘๕ ต่อปี
๒. ร้อยละของเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ที่ได้รับการตอบสนองและดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของจังหวัด เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๒ จังหวัดอุบลราชธานีมีระบบการ บริหารงานภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๑. ร้อยละของบุคลากรภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะ เป้าหมายร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๖๐

๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาคีรัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
๒. พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ ๑ วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
- แนวทางที่ ๓ พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- แนวทางที่ ๔ ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับการขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
- แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษา สุขภาพประชาชน
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- แนวทางที่ ๑ บูรณาการจัดการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน
- แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมาย แก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๓ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
- แนวทางที่ ๔ สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
- แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แนวทางที่ ๑ บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยมีส่วนร่วมของชุมชน
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ
แนวทางที่ ๔ จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
แนวทางที่ ๑ อนุรักษ์ พิธี พิฟู ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
แนวทางที่ ๒ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ทัศนศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน
แนวทางที่ ๓ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แนวทางที่ ๑ พัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แนวทางที่ ๓ พัฒนาเครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะกิจกรรม/โครงการที่ควรบรรจุในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. โครงการขุดลอก ห้วย หนอง และแหล่งน้ำสาธารณะ
๒. โครงการขยายเขตบริการไฟฟ้า ประปา
๓. โครงการวางระบบระบายน้ำของชุมชน/เมือง
๔. ก่อสร้าง/ซ่อมแซม ถนนสายหลักเชื่อมระหว่างตำบล
๕. พัฒนาระบบชลประทาน/พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคในชุมชน
๖. การวางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
๗. การจัดให้มีระบบคมนาคมที่ได้มาตรฐานเดินทางได้สะดวกปลอดภัย
๘. สนับสนุนการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการอุปโภค-บริโภค และการเกษตรในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ/การรวมกลุ่มอาชีพ แก่เกษตรกร
๒. ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. ส่งเสริมศูนย์พัฒนาสุขภาพประชาชนด้วยเครื่องออกกำลังกายประจำตำบล
๔. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรแก่เกษตรกร
๕. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าชุมชน
๖. พัฒนาระบบสาธารณสุขโดยมีการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการศึกษาศาสนาสงฆ์

๑. จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอด ๒๔ ชั่วโมง
๒. เพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อ.พ.ร.)
๓. จัดตั้งอาสาสมัครผู้เฝ้าระวังยาเสพติดประจำชุมชน
๔. จัดระเบียบชุมชนสังคมให้มีความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน
๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่รอบๆ แหล่งท่องเที่ยว
๔. ตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวประจำตำบล
๕. เพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการนักท่องเที่ยว
๖. อบรมภาคีเครือข่าย/พัฒนาบุคลากรท้องถิ่นด้านงานส่งเสริมการท่องเที่ยว
๗. การจัดระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
๘. ส่งเสริมการลงทุนพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่
๙. ส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. จัดหาแหล่งกำจัดขยะ บ่อกำจัดขยะที่ถูกสุขลักษณะ
๒. โครงการธนาคารขยะและระบบการจัดการขยะ
๓. ส่งเสริมการป้องกันและกำจัดยุงลาย
๔. ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์และกำจัดวัชพืชในพื้นที่สาธารณะ
๕. พัฒนาเมืองเก่าให้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของชุมชน
๖. โครงการประกวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการสิ่งแวดล้อมดีเด่นประจำปี
๗. ส่งเสริมการก่อสร้างฝายน้ำล้นให้เพียงพอและทั่วถึง
๘. โครงการจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักรกล ในการจัดเก็บและกำจัดขยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. อนุรักษ์ ส่งเสริม ประเพณีของท้องถิ่น
๒. ตั้งศูนย์การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. การสร้างแหล่งเรียนรู้และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ปรับปรุงระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตพนักงานส่วนท้องถิ่น
๓. พัฒนาสิ่งแวดล้อมการทำงานในสำนักงานให้น่าอยู่
๔. จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. โครงการพัฒนาบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนา
อย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบสุขภาพยุคและสาธารณสุขบริการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กประชาชน
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพแก่ประชาชน
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมาย ในระบอบประชาธิปไตย
๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานของทุกภาคส่วน
๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการทำงานร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๑. บริหารจัดการท่องเที่ยวของจังหวัด
๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยมีส่วนร่วมของชุมชน
๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณสุขบริการ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่
๓. โรงเรียนในสังกัดต้องครบครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้อง กับ

บริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น

๔. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคภัยอย่างเป็นระบบ
๖. ประชาชนมีความรู้ ปรัชญา อุดมการณ์ สิทธิและหน้าที่ ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย
๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม และกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน
๙. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. อุตสาหกรรมการขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหาร การตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามา มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน

๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบ และการใช้สอยร่วมกันของประชาชน
๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบพทอด และอนุรักษ์ศิลาวัฒนธรรม จารึกประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคือ

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สืบสานวัฒนธรรม นำการศึกษา ประชาพาเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคือ ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของอบต. ๔ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑) ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำที่ได้มาตรฐาน
- ๑.๒) ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและพัฒนาระบบไฟฟ้าส่องสว่างและไฟฟ้าสาธารณะ ตามชุมชนต่างๆ
- ๑.๓) ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคของประชาชน

๑.๔) การให้บริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่

๑.๕) บริการสาธารณสุขที่ประชาชนพึงได้รับอย่างถ้วนหน้า

๒) ด้านบริการชุมชนและสังคม

- ๒.๑) การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.๒) การจัดตั้ง ปรับปรุงและการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ๒.๓) การพัฒนาส่งเสริมด้านการสาธารณสุขแก่ประชาชน
- ๒.๔) การส่งเสริมการลดปริมาณขยะมูลฝอยและการคัดแยกขยะเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนนำกลับมาใช้ประโยชน์
- ๒.๕) ส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชนและสังคม
- ๒.๖) การปรับปรุงภูมิทัศน์ของชุมชนให้น่าอยู่
- ๒.๗) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ๒.๘) การส่งเสริมและการพัฒนากลุ่มสตรี
- ๒.๙๑) การดูแลรักษา อนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและส่งเสริมสนับสนุนวิถีชีวิต ภูมิปัญญาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น

๒.๑๐) การพัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬาและการนันทนาการในชุมชน

๒.๑๑) การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในเขตพื้นที่

๒.๑๒) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกับประชาชน

๒.๑๓) การส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันปัญหายาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดใน

เยาวชนและประชาชน

๒.๑๔) การส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรมและศิลปะอันดีของครอบครัวและชุมชน

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

โดยอบต.โนนคือ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดอุบลราชธานี

๓) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

- ๓.๑) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามศักยภาพของชุมชน
- ๓.๒) การเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พัฒนาและได้รับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่
- ๓.๓) การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
- ๓.๕) การรณรงค์การปลูกต้นไม้หรือการดูแลรักษาต้นไม้ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขต อบต.
- ๓.๖) การให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๗) การรณรงค์ให้ประชาชนในชุมชนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกัน ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- ๓.๘) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำการเกษตรปลอดสารพิษ
- ๓.๙) ส่งเสริมให้ประชาชนมีการรวมกลุ่มอาชีพและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ

๔) ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๔.๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ
- ๔.๒) ส่งเสริมพัฒนากระบวนการบริการประชาชนตามมาตรฐานสากล(PSO)
- ๔.๓) การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม
- ๔.๔) พัฒนาศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีความสามารถในการพัฒนาองค์กร
- ๔.๕) ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดปัญหาความรุนแรงจากอุบัติเหตุ อุบัติภัย อุทกภัย อากาศกรรมและสาธารณภัยต่างๆ

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๒) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
- ๓) ประชาชนมีศักยภาพรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๔) สภาพาสและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข
- ๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๖) การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชน รวมทั้งการสร้างสังคมความ

นำอยู่

๒.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) ประชาชนในเขตตำบลโนนค่อมมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
 - ๒) ในเขตตำบลโนนค่อมมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
 - ๓) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปะวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
 - ๔) ประชาชนในเขตตำบลโนนค่อมร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว
- ศาสนา -- วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- ๕) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
 - ๖) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
 - ๗) ศพต.ของ อบต.โนนค่อม จัดการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ๑๖ เกณฑ์มาตรฐาน

- ๘) ชุมชนในเขตตำบลโนนค้อร้อยละ ๖๐ น่าย่อย่างสงบสุข
- ๙) การบริหารจัดการของอบต.โนนค้อ มีผลการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๔ คำเป้าหมาย

- ๑) ด้านการได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๒) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมอันดีงาม
- ๓) ประชาชนมีศักยภาพรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๔) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข
- ๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

๑) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภค และบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง

๒) ส่งเสริมและพัฒนาาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและคุณภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

๓) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาดตลาด ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชนสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคูณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

๔) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสภาพการผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกกระดับ

๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง

๗) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเป็นและ ความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

๘) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยว

๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้

๑๐) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการ ป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ สนับสนุนการ ฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัย และการจราจร

๑๒) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ คู่น้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดม สมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาชุมชนให้ก้าวมีความเข้มแข็ง โดยได้รับการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

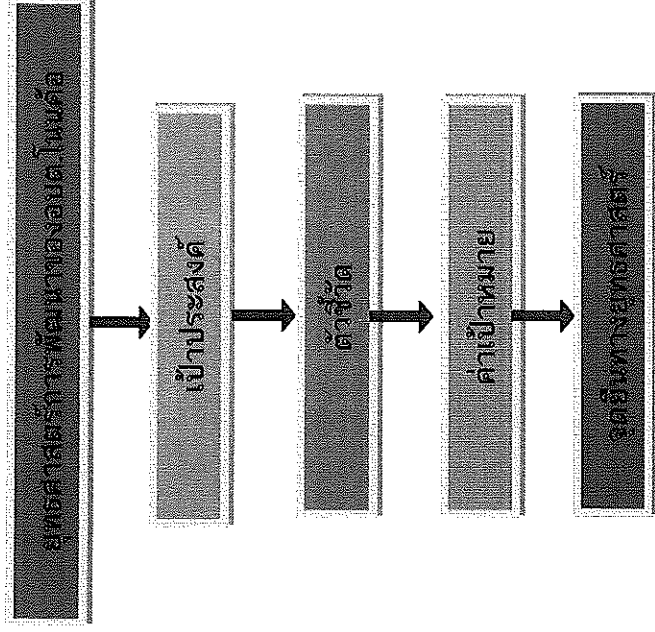
๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔) การกำจัดขยะมูลฝอย ถึงปฏิภูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของอบต.มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ ด้านคมนาคม ๑.๒ ด้านสาธารณูปโภค	๑.๑.๑ การคมนาคมขนส่งของถนนบางสายไม่สะดวก เนื่องจากเป็นถนนลูกรัง ผิวถนนขรุขระ ๑.๒.๑ ระบบไฟฟ้า ประปา ไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน ๑.๒.๒ โทรศัพท์สาธารณะมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน ๑.๒.๓ ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ
๒. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	๒.๑ ราษฎรไม่มีอาชีพเสริม ๒.๒ ไม่มีระบบประกันราคาสินค้าเกษตร ๒.๓ ราษฎรขาดที่ทำกินในภาคเกษตร ๒.๔ ราษฎรขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ ๒.๕ ราษฎรไม่มีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเอง ๒.๖ ราษฎรไม่มีการรวมกลุ่มที่แน่นอน ๒.๗ ราษฎรขาดเงินทุนปรับปรุงเพิ่มเติมโรงเรียนพร้อมทั้งอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ
๓. ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต ๓.๑ ด้านครอบครัวและชุมชน ๓.๒ ด้านความปลอดภัยในชีวิต ๓.๓ ด้านกีฬาและนันทนาการ ๓.๔ ด้านยาเสพติด	๓.๑.๑ ไม่มีระบบการเรียนรู้และการรวมกลุ่มอย่างถาวร ๓.๑.๒ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ๓.๑.๓ เด็กก่อนวัยเรียนได้รับการดูแลไม่เหมาะสมกับวัย ๓.๑.๔ คนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวม ๓.๑.๕ ไม่มีแหล่งเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นสาธารณะ ๓.๑.๖ ปัญหาด้านอบายมุข เช่น การพนัน ยาเสพติด ฯลฯ ๓.๒.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังไม่เพียงพอ ๓.๓.๑ ขาดผู้นำด้านการกีฬาในชุมชน กิจกรรมไม่ต่อเนื่อง ๓.๓.๒ ชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและที่พักผ่อนไม่เพียงพอ ๓.๔.๑ การให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดไม่ทั่วถึง ๓.๔.๒ ยาเสพติดแพร่ระบาดในกลุ่มวัยรุ่น

<p>๓.๕ ด้านการศึกษา</p> <p>๓.๖ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม</p> <p>๔. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔.๑ ด้านแหล่งมรดกธรรมชาติ</p> <p>๔.๒ ด้านทรัพยากรป่าไม้</p> <p>๕. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร</p> <p>๕.๑ ด้านการเมือง การปกครอง</p> <p>๕.๒ ด้านการเมืองการบริหารงาน</p> <p>๖. ปัญหาด้านการกระจายอำนาจแก่ อบท. และแผนวนโยบายของรัฐ</p>	<p>๓.๕.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาไม่เพียงพอ</p> <p>๓.๕.๒ ขาดเงินทุนและโอกาสในการศึกษาต่อ</p> <p>๓.๕.๓ สถานศึกษาไม่ได้มาตรฐานเมื่อเทียบกับสถานศึกษาในชุมชนเมือง</p> <p>๓.๕.๔ เด็กก่อนวัยเรียน ไม่ได้ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม</p> <p>๓.๕.๕ เด็ก เยาวชน ประชาชนให้ความสำคัญกับการกีฬาน้อย</p> <p>๓.๖.๑ ขาดการรณรงค์ฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี</p> <p>๓.๖.๒ ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนสถานที่ วัด ต่างๆ</p> <p>๔.๑.๑ ขาดงบประมาณในการพัฒนา</p> <p>๔.๑.๑ ขาดความร่วมมือส่วนร่วมในการปลูกต้นไม้ตามถนน ริมแม่น้ำลำคลอง ตลอดจนการดูแลสถานที่สาธารณะ</p> <p>๕.๑.๑ ขาดกระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง</p> <p>๕.๑.๒ ประชาชนขาดความรู้ ไม่เข้าใจการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง</p> <p>๕.๒.๑ บุคลากรไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ</p> <p>๕.๒.๒ พนักงานขาดความรู้เรื่องการบริหารและการปกครอง</p> <p>๖.๑ ขาดงบประมาณในการพัฒนา</p> <p>๖.๒ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในภารกิจที่ได้รับภารกิจถ่ายโอน</p>
--	---

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในอนาคตขององค์กร บริหารส่วนตำบลโนนค้อ

องค์กรบริหารส่วนตำบลโนนค้อ ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(๑) จุดแข็ง (S : Strengths)	(๒) จุดอ่อน (W : Weaknesses)
<p>๑. ระบบการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ - การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงาน - การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล - มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่ 	<p>๑. ระบบการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาวะเรียบเรียงข้อบังคับต่าง ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทัน ขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน - พื้นที่รับผิดชอบมาก ไม่สามารถบริการการพัฒนาได้ทั่วถึง - ปริมาณงานมีมาก บุคลากรมีน้อย มีผล

รับผิดชอบ	ทำให้ผลงานไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร
๒. ระบบข้อมูล	- ประชากรบางส่วนยังขาดการมีส่วนร่วม
	๒. ระบบข้อมูล
	- ไม่มีความรู้ความชำนาญในการจัดเก็บข้อมูล
๓. อัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง)	๓. อัตรากำลัง (พนักงาน/ลูกจ้าง)
	- มีบุคลากรไม่เพียงพอ
	- บุคลากรได้รับความหมายงานมากเกินไป
	- ขาดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
๔. การเงิน/งบประมาณ	๔. การเงิน/งบประมาณ
	- งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
๕. ศักยภาพของชุมชน	๕. ศักยภาพของชุมชน
	- สถานที่และอาคารที่ทำการคับแคบไม่เพียงพอ
	- มีกลุ่ม ไม่ทุกหมู่บ้าน สมาชิกมีน้อย
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	- ขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกัน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) โอกาส (O : Opportunity)

- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านสังคม ด้านการเกษตร/เศรษฐกิจแบบพอเพียง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล

- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาภัยแล้งตามนโยบายของรัฐบาล

(๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนตามกฎหมาย
- ประชาชนมาจากหลายชุมชนมีพื้นฐานความรู้และพื้นฐานทางสังคมแตกต่างกัน
- มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมต่อเข้าสู่อำเภอและสู่จังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวของ การลงทุน

ทางเศรษฐกิจ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

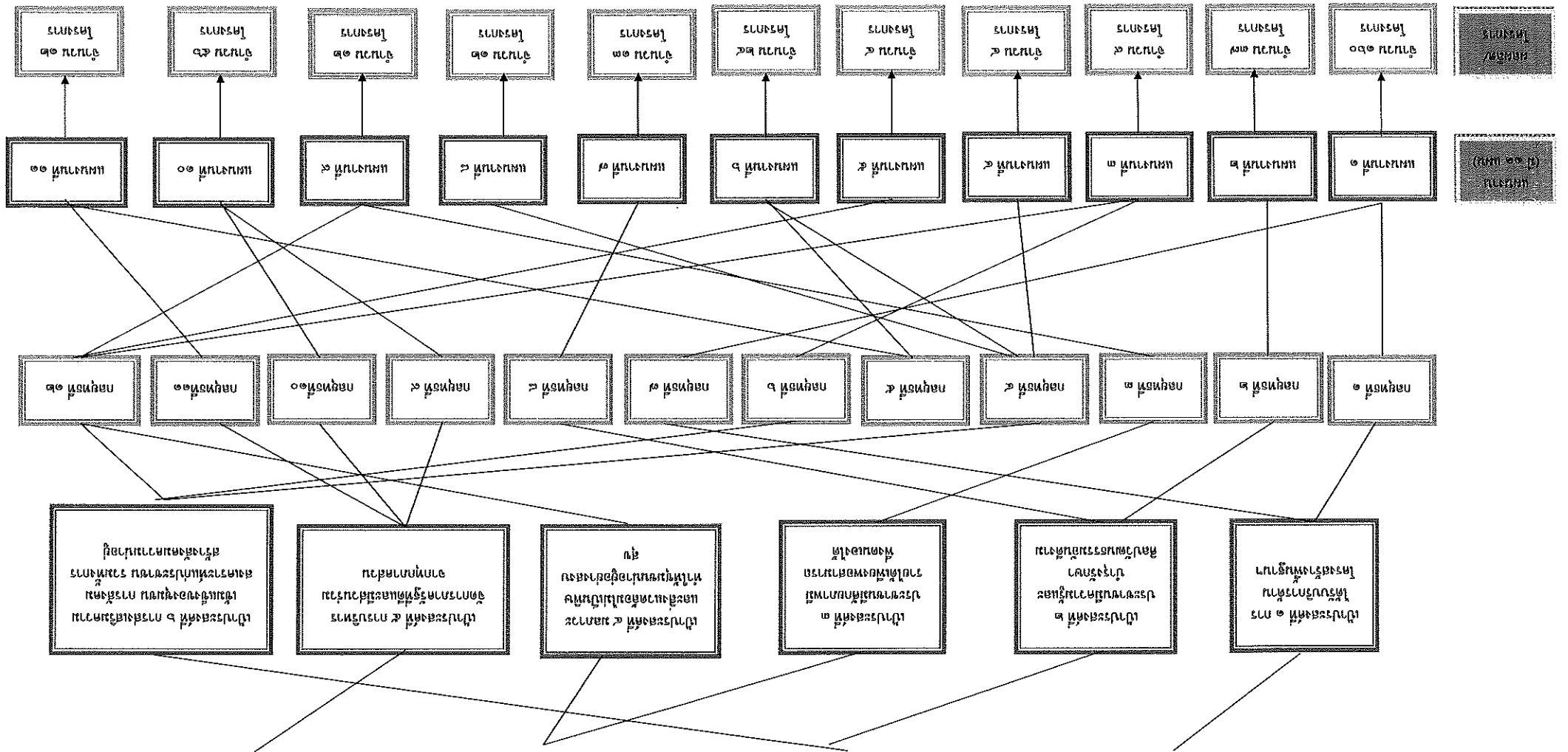
ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของอบต.โนนค้อนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

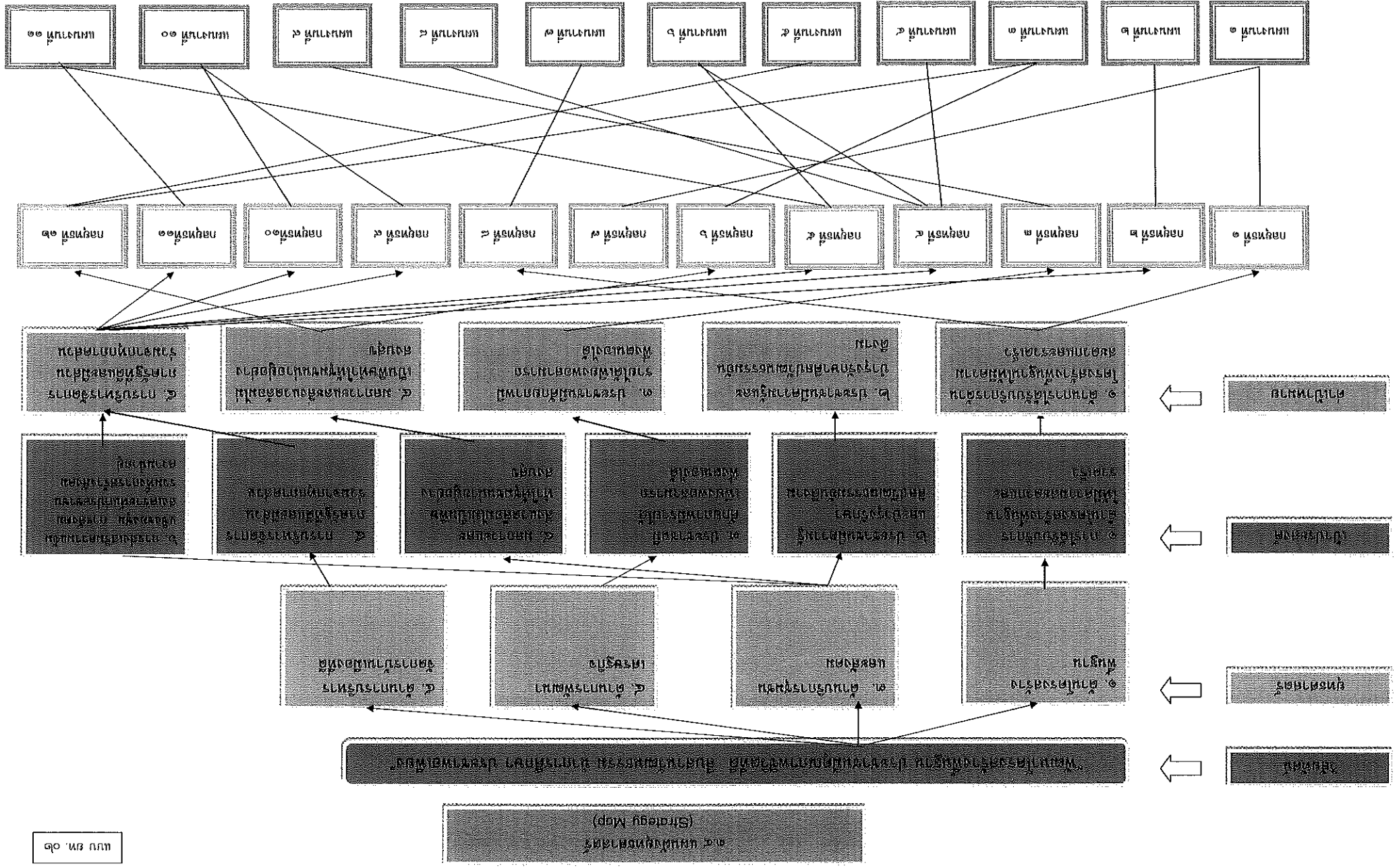
ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อขายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มนอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตตำบล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตตำบล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันส่งกลิ่นเหม็นก่อนความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตตำบล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อนความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและตำบลไม่สามารถดำเนินการได้จำเป็นต้องเป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับการสัญจรไปมา
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคติดต่อโรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตตำบล	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาดโรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มนโยบาย
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น		- ในเขตตำบล	- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขตตำบล	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่มีความเดือนร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่วยเหลือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	๖) ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-บริโภค น้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขตตำบล	- ประชาชนบริโภค น้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๗) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขตตำบล	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	๘) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กในเขตตำบล	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดี

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบช่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	<p>๙) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต</p> <p>๑๐) เยาวชนและวัยรุ่น ดิตเกมส์ สิ่งสามก บุหรี เหล้า สาเสพติด และห้อง ก่อหน่วยอันสมควร</p>		<p>- ผู้พิการในเขต ตำบล</p> <p>- เยาวชนและวัยรุ่น ในเขตตำบล</p>	<p>- ผู้พิการได้รับ ความช่วยเหลือใน การดำรงชีวิตและ ทั่วถึง</p> <p>- เยาวชนและวัยรุ่น มีอนาคตที่ดี</p>
<p>๓. ด้านการ วางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและ การท่องเที่ยว</p>	<p>๑) ประชาชนไม่มีการ วางแผนในการ ดำเนินงาน</p> <p>๒) ขาดแหล่งเงินลงทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ</p> <p>๓) ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า</p> <p>๔) ผลผลิตทาง การเกษตรราคาตกต่ำ ระยะทางในการขนส่ง ผลผลิตไกลจากแหล่งรับ ซื้อ</p> <p>๕) ในเขตตำบลไม่มีแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยว</p>	<p>- การวางแผน</p> <p>- การลงทุน</p> <p>- การพาณิชย์ กรรม</p>	<p>- ประชาชนในเขต ตำบล</p> <p>- ประชาชนในเขต ตำบล</p> <p>- กลุ่มอาชีพ</p> <p>- เกษตรกรในพื้นที่</p>	<p>- ประชาชน สามารถวางแผนการดำเนินงาน ได้เอง</p> <p>- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ</p> <p>- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า</p> <p>- ผลผลิตมีราคา สูงขึ้น</p> <p>- มีแหล่งท่องเที่ยว ในเขตตำบลและ ส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวเพิ่ม มากขึ้น</p> <p>- มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณเ าระปรับเพื่อเตือนให้ ระมัดระวัง</p>
<p>๔. ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและ การรักษาความ สงบเรียบร้อย</p>	<p>๑) การจราจรบนถนนมี เพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้</p>	<p>- การจราจร</p>	<p>ประชาชนที่สัญจร ไปมาบนถนน</p>	

	<p>๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและการรวมกันเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน</p>	<p>- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p>	<p>- ประชาชนและส่วนราชการ</p>	<p>- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำอพพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท</p>
<p>๕. ด้านการบริหารจัดการและภาระงานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและน้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็มหรือมีรสกร่อย ไม่สามารถใช้ในการเกษตรและอุปโภค-บริโภคได้</p> <p>๒) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ</p>	<p>- ดินและน้ำใต้ดิน</p>	<p>- พื้นที่ในเขตตำบล</p>	<p>- ปัญหาเรื่องดินเค็มลดลง จัดหาแหล่งน้ำจากแหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น</p>
<p>๖. ด้านศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกเปลี่ยนแปลงไปมาก</p>	<p>- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ถูกเปลี่ยนแปลงไปมาก</p>	<p>- ผู้ประกอบการ และชุมชนในเขตพื้นที่ตำบล</p>	<p>- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัดขยะและน้ำเสียเองได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน</p> <p>- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ถูกลืมและคงอยู่สืบไป</p>

ส่วนที่ ๔

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	กองคลัง
๒	ด้านการบริการชุมชนและสังคม	บริหารทั่วไป	การศึกษา สาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ เกษตรและชุมชน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ งบกลาง	กองการศึกษา กองสวัสดิการฯ กองสวัสดิการฯ กองช่าง กองสวัสดิการ กองการศึกษา กองสวัสดิการ	
๓	ด้านการเศรษฐกิจ	บริหารทั่วไป	การเกษตร	สำนักงานปลัด อบต.	
๔	ด้านการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป การรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด อบต.	
รวม	๔ ยุทธ	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๕ สำนัก/กอง	

ส่วนที่ ๕

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๓๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประเมินพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๓๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประเมินพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามองค์การบริหารส่วนตำบลในเคอ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓๓

โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น

เสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ ประชาชนในท้องถิ่นทราบในสัปดาห์วันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคม ของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบลนั้นคือ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่าน

กระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทำปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการ

จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทำปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทำปีควรพิจารณางบประมาณและค่านึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาถิ่นทำปี

ส่วนที่ ๕

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลนั้นคือ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓๓

โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น

เสนอข้อสภาพท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคม ของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัด คุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นคือ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรการบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อุบัติ

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นกรอบในการ

จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทั้งปีและเพิ่มความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทั้งปีควรพิจารณาทั้งปริมาณและค่านึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาถิ่นทั้งปี

- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจในแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในกรณี โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

៧៧៦៦	សម្រាប់ ស្ថាប័នសេវាសង្គម	សម្រាប់ស្ថាប័ន សេវាសង្គម	០០០'០០៧	០០០'០០៧	០០០'០០៧	០០០'០០៧	០០០'០០៧	០០០'០០៧	២៣៧ ធនាគារកម្ពុជា ០១'០១៥'២៤០ ២៣៧ ខេត្តកែប ស្រុកស្រែសោក ខេត្តកែប សង្កាត់ស្រែសោក	ស្ថាប័នសេវាសង្គម ស្រុកស្រែសោក ខេត្តកែប	០១ ក្រុមហ៊ុន សេវាសង្គម	០១
៧៧៦៧	សម្រាប់ ស្ថាប័នសេវាសង្គម	សម្រាប់ស្ថាប័ន សេវាសង្គម	០០០'០០៧	០០០'០០៧	០០០'០០៧	០០០'០០៧	០០០'០០៧	០០០'០០៧	២៣៧ ធនាគារកម្ពុជា ០១'០១៥'២៤០ ២៣៧ ខេត្តកែប ស្រុកស្រែសោក ខេត្តកែប សង្កាត់ស្រែសោក	ស្ថាប័នសេវាសង្គម ស្រុកស្រែសោក ខេត្តកែប	០១ ក្រុមហ៊ុន សេវាសង្គម	០២
ប្រភព ប្រភេទប្រាក់		(IDK) ធនាគារ	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(សេវាសង្គម)			
			០៧៧	៧៧	៧៧	៧៧	៧៧	៧៧	សេវាសង្គម			
			សេវាសង្គម									

សេវាសង្គមខេត្តកែប ០១

សេវាសង្គមខេត្តកែប ០២

សេវាសង្គមខេត្តកែប ០៣

សេវាសង្គមខេត្តកែប ០៤

សេវាសង្គមខេត្តកែប ០៥

សេវាសង្គមខេត្តកែប ០៦

(០៧៧-៧៧-៧៧) សេវាសង្គមខេត្តកែប

សេវាសង្គមខេត្តកែប

ประเภท	รหัส	ชื่อตัวชี้วัด (KPI)	ปีงบประมาณและรอบปี					ปีงบประมาณ	หน่วยวัด	การ	การ	ปี
			๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	๒๕๖๖ (บาท)					
ทุน	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	(บาท)	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	
งบกลาง	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	(บาท)	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	
งบกลาง	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	(บาท)	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	
งบกลาง	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	(บาท)	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	๑๐๖๒๒	

๑.๑ แผนงานยุทธศาสตร์ที่ ๑ แผนพัฒนาฯ

๑.๑.๑ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

๑.๑.๑.๑ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

๑.๑.๑.๑.๑ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ឆ្នាំ	កម្រិតប្រាក់បញ្ញើ	កម្រិតប្រាក់បញ្ញើ						ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់	លេខគណនី	ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ	ស្ថានភាព
២០២០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់	លេខគណនី	ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ	ស្ថានភាព
២០២១	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់	លេខគណនី	ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ	ស្ថានភាព
២០២២	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់	លេខគណនី	ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ	ស្ថានភាព
២០២៣	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់	លេខគណនី	ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ	ស្ថានភាព
ប្រភេទ		(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់)	លេខគណនី	ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ	ស្ថានភាព
សរុប		០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់	លេខគណនី	ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ	ស្ថានភាព

ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់ ០១

លេខគណនី ០២

ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ០៣

ស្ថានភាព ០៤

ប្រភេទប្រាក់បញ្ញើ ០៥

ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ០៦

(ល.រ) ០៧

ឈ្មោះម្ចាស់ប្រាក់ ០៨

ឆ្នាំ	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ថ្ងៃខែឆ្នាំ	ថ្ងៃខែឆ្នាំ	ថ្ងៃខែឆ្នាំ	ថ្ងៃខែឆ្នាំ	ថ្ងៃខែឆ្នាំ	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី
២០១២	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី
២០១៣	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	០០០'០០២	០០០'០០២	០០០'០០២	០០០'០០២	០០០'០០២	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី
២០១៤	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	០០០'០១០	០០០'០១០	០០០'០១០	០០០'០១០	០០០'០១០	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី	ឈ្មោះមន្ត្រី
ប្រចាំ	(IDK)	(IDK)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)

ឈ្មោះមន្ត្រី ០១

ឈ្មោះមន្ត្រី ០២

ឈ្មោះមន្ត្រី ០៣

ឈ្មោះមន្ត្រី ០៤

ឈ្មោះមន្ត្រី ០៥

ឈ្មោះមន្ត្រី ០៦

ឈ្មោះមន្ត្រី ០៧

ឈ្មោះមន្ត្រី ០៨

รายละเอียดโครงการพัฒนา

พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๖๗ (ปีปฏิทิน) พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๖๗

สำหรับประกอบร่างของหน่วยงานในต้นปีงบประมาณ

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

๓) ผู้รับผิดชอบโครงการ/ผู้รับผิดชอบงาน

๒) วัตถุประสงค์ของโครงการ/วัตถุประสงค์ของงาน

๑) ผู้รับผิดชอบโครงการ/ผู้รับผิดชอบงาน

๑) แผนงาน/โครงการ

ปี	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	(ผลผลิตของโครงการ)								
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙		
๕๖	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
๕๗	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙

ของจ่าย	๑. วัสดุประเภทไม้ ของ	วัสดุประเภทไม้ ประเภทราน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
ของจ่าย	๒. วัสดุประเภทไม้ ของ	วัสดุประเภทไม้ ประเภทราน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
ของจ่าย	๓. วัสดุประเภทไม้ ของ	วัสดุประเภทไม้ ประเภทราน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
บิล ของ งบ		(PK)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)
งบ			งบ										งบ			

งบรายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

งบรายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

งบรายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

งบรายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

งบรายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

งบรายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

งบรายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

งบรายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

พื้นที่ รับผิดชอบ	รหัสพื้นที่	ตัวชี้วัด (KPI)	แผนงบประมาณและที่ผ่านมา					ปี งบ การ การ	ตัว ชี้ วัด	การ การ	ปี งบ การ การ	พื้นที่ รับผิดชอบ		
			๒๕๖๐ (บาท)	๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)							
กองช่าง	๑. ทำไม้ประชาวขน ๒. รั้วคยลของ ๓. รั้วคยลของ	๑. รั้วคยลของ ประชาชน เส้นทางสะดวก	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จากปริมาณถนนของไม้-ป่า ๕X๗๕๐X๑.๕ ม. ตามแบบ อบต.โนนศิลา ตำบล	๑๕๗	ปริมาณรั้วคยลของไม้ประชาวขน ๑๕๗ (ไร่) (งบคยลของ) จากปริมาณถนนของไม้-ป่า
กองช่าง	๑. ทำไม้ประชาวขน ๒. รั้วคยลของ ๓. รั้วคยลของ	๑. รั้วคยลของ ประชาชน เส้นทางสะดวก	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จากปริมาณถนนของไม้-ป่า ๑๐๐X๑๕๐X๑.๕ ม. ตามแบบ อบต.โนนศิลา ตำบล	๑๕๗	ปริมาณรั้วคยลของไม้ประชาวขน ๑๕๗ (ไร่) (งบคยลของ) จากปริมาณถนนของไม้-ป่า
กองช่าง	๑. ทำไม้ประชาวขน ๒. รั้วคยลของ ๓. รั้วคยลของ	๑. รั้วคยลของ ประชาชน เส้นทางสะดวก	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จากปริมาณถนนของไม้-ป่า ๑๐๐X๑๕๐X๑.๕ ม. ตามแบบ อบต.โนนศิลา ตำบล	๑๕๗	ปริมาณรั้วคยลของไม้ประชาวขน ๑๕๗ (ไร่) (งบคยลของ) จากปริมาณถนนของไม้-ป่า

๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

៤៤៦១	២៧៧៧៧	កងទ័ព២៨៦ មហាវិថីស្នងការ ៤៥៤៧	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	២៧៧៧៧ កងទ័ព២៨៦ មហាវិថីស្នងការ ៤៥៤៧	២៧៧៧៧ កងទ័ព២៨៦ មហាវិថីស្នងការ ៤៥៤៧	២៧៧៧៧ កងទ័ព២៨៦ មហាវិថីស្នងការ ៤៥៤៧
៤៤៦២	៤៤៦២៦	កងទ័ព២៨៦ មហាវិថីស្នងការ ៤៥៤៧	០០០'០០៤	០០០'០០៤	០០០'០០៤	០០០'០០៤	០០០'០០៤	០០០'០០៤	កងទ័ព២៨៦ មហាវិថីស្នងការ ៤៥៤៧	កងទ័ព២៨៦ មហាវិថីស្នងការ ៤៥៤៧	កងទ័ព២៨៦ មហាវិថីស្នងការ ៤៥៤៧
ប្រភព ទិន្នន័យ ស្របកម្រិត		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)
		០៧៥	១៧៥	២៧៥	៣៧៥	៤៧៥	៥៧៥	៦៧៥			
		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)			
		០៧៥	១៧៥	២៧៥	៣៧៥	៤៧៥	៥៧៥	៦៧៥			
		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)			
		០៧៥	១៧៥	២៧៥	៣៧៥	៤៧៥	៥៧៥	៦៧៥			
		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)			
		០៧៥	១៧៥	២៧៥	៣៧៥	៤៧៥	៥៧៥	៦៧៥			
		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)			
		០៧៥	១៧៥	២៧៥	៣៧៥	៤៧៥	៥៧៥	៦៧៥			
		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)			
		០៧៥	១៧៥	២៧៥	៣៧៥	៤៧៥	៥៧៥	៦៧៥			
		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)			
		០៧៥	១៧៥	២៧៥	៣៧៥	៤៧៥	៥៧៥	៦៧៥			
		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)			
		០៧៥	១៧៥	២៧៥	៣៧៥	៤៧៥	៥៧៥	៦៧៥			
		(៤៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)			

សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ លេខ ៧៧ ប្រ.ជន

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២

លោកជំទាវ ហ៊ុន សែន ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុមហ៊ុន ហ៊ុន ជ័យ ភីស៊ី ភីស៊ី

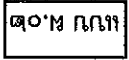
លោកជំទាវ ហ៊ុន សែន ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុមហ៊ុន ហ៊ុន ជ័យ ភីស៊ី ភីស៊ី

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

លេខ ៧៧ ប្រ.ជន ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២

(០៧៥-១៧៥-២៧៥) លេខ ៧៧ ប្រ.ជន ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២

លោកជំទាវ ហ៊ុន សែន ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុមហ៊ុន ហ៊ុន ជ័យ ភីស៊ី ភីស៊ី

ปี	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ขออนุมัติ							
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	
๒๕๖๖	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง ๑ ชั้น ๓	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๒๕๖๗	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง ๑ ชั้น ๓	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๒๕๖๘	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง ๑ ชั้น ๓	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๒๕๖๙	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง ๑ ชั้น ๓	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๒๕๗๐	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง (๑) ชั้น ๓	ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง ๑ ชั้น ๓	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๑.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบชลประทาน

๑.๑.๑.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบชลประทานของหน่วยงานชลประทาน

๑.๑.๑.๑.๑ โครงการพัฒนาระบบชลประทาน

๑.๑.๑.๑.๑.๑ โครงการพัฒนาระบบชลประทาน

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ โครงการพัฒนาระบบชลประทาน

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ โครงการพัฒนาระบบชลประทาน

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ โครงการพัฒนาระบบชลประทาน

៧៧៦៦	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	២៧៧៦៦ ស្រុកស្រែចម្រុះ	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	២៧៧៦៦ ស្រុកស្រែចម្រុះ	១៧
៧៧៦៧	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	២៧៧៦៧ ស្រុកស្រែចម្រុះ	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	២៧៧៦៧ ស្រុកស្រែចម្រុះ	១៧
៧៧៦៨	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	២៧៧៦៨ ស្រុកស្រែចម្រុះ	ថ្លៃសេវាបង់ប្រាក់ ស្រុកស្រែចម្រុះ	២៧៧៦៨ ស្រុកស្រែចម្រុះ	១៧
ប្រភព លទ្ធផលស្រាវជ្រាវ		(KPI)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)				
			០៧៩៩	១៧៩៩	២៧៩៩	៣៧៩៩	៤៧៩៩	(លេខស្រាវជ្រាវស្រុកស្រែចម្រុះ)			
				សេវាបង់ប្រាក់ស្រុកស្រែចម្រុះ							

ចេញនៅស្រុកស្រែចម្រុះ ថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១

លេខស្រាវជ្រាវស្រុកស្រែចម្រុះ ០១

លេខស្រាវជ្រាវស្រុកស្រែចម្រុះ ០២ ថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១

លេខស្រាវជ្រាវស្រុកស្រែចម្រុះ ០៣ ថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១

លេខស្រាវជ្រាវស្រុកស្រែចម្រុះ ០៤ ថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១

លេខស្រាវជ្រាវស្រុកស្រែចម្រុះ ០៥ ថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១

(០៧៩៩-១៧៩៩-២៧៩៩-៣៧៩៩-៤៧៩៩) ថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១

លេខស្រាវជ្រាវស្រុកស្រែចម្រុះ ០៦

ปี	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	หน่วยเงิน	รับผิดชอบ	หลัก
๑๓๑	โครงการปรับปรุงถนนอุโมงค์รัง	(๑) ฟื้นฟูสภาพอุโมงค์รัง ความยาว ๑.๙๙ กม	เพื่อปรับปรุงสภาพ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	บาท	รับผิดชอบ	หลัก
๑๓๒	ปรับปรุงถนนอุโมงค์รัง	(๑) ฟื้นฟูสภาพอุโมงค์รัง ความยาว ๑.๙๙ กม	เพื่อปรับปรุงสภาพ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	บาท	รับผิดชอบ	หลัก
๑๓๓	ก่อสร้างถนน คสล. ม.๙๑ ขยายทาง รพ. ๓๓.๒๒๒	๓๓.๒๒๒ ขยายทาง รพ. ๓๓.๒๒๒	เพื่อปรับปรุงสภาพ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	บาท	รับผิดชอบ	หลัก

๑๑ แผนงาน อุตสาหกรรมและการค้า

๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

ปี	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	(ผลผลิตของโครงการ)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานหลัก
๒๐๑๑	โครงการสร้างระบบ	เพื่อพัฒนาระบบงาน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐%	ระบบงานมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๒๐๑๒	โครงการพัฒนาระบบ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐%	ระบบงานมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๒๐๑๓	โครงการพัฒนาระบบ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐%	ระบบงานมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๒๐๑๔	โครงการพัฒนาระบบ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐%	ระบบงานมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๒๐๑๕	โครงการพัฒนาระบบ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐%	ระบบงานมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๒๐๑๖	โครงการพัฒนาระบบ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐%	ระบบงานมีประสิทธิภาพ	กองช่าง

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๑.๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๑.๑.๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมเกษตร

ปีงบประมาณ	บัญชี	ปีงบประมาณ	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ
๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓	๒๕๖๓
๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒	๒๕๖๒
๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑	๒๕๖๑

๑.๑ งบลงทุน

๑.๑ งบลงทุน

๑.๑ งบลงทุน

๑.๑ งบลงทุน

๑.๑ งบลงทุน

๑.๑ งบลงทุน

๑.๑ งบลงทุน

๑.๑ งบลงทุน

ปี	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด (KPI)	งบประมาณประจำปี										
					(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)				
๑๕๑	ปรับปรุงระบบอิเล็กทรอนิกส์	ปรับปรุงระบบอิเล็กทรอนิกส์	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๑๕๒	ปรับปรุงระบบอิเล็กทรอนิกส์	ปรับปรุงระบบอิเล็กทรอนิกส์	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๑๕๓	ปรับปรุงระบบอิเล็กทรอนิกส์	ปรับปรุงระบบอิเล็กทรอนิกส์	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐

๑.๑ แผนงานบูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๑.๑ แผนงานบูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๑.๑.๑ แผนงานบูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๑.๑.๑.๑ แผนงานบูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนงานบูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนงานบูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนงานบูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑.๑ แผนงานบูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

-	-	-	០០០'៤,៧១,០០៤	០០០'៤,៦២,០០៤	០០០'៤,៦០,១១៤	០០០'៤,៦២,០១២	០០០'៤,៦២,០១២	-	-	៥៤៥៧៧៧	
	រាជធានីភ្នំពេញ ខណ្ឌដូនពេញ សង្កាត់ដូនពេញ	បណ្ណាល័យសាលា ស្រីជ័យ	១០០'០០០	១០០'០០០	១០០'០០០	១០០'០០០	១០០'០០០	សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ សាលាស្រីជ័យ	សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ សាលាស្រីជ័យ	ខណ្ឌដូនពេញ សង្កាត់ដូនពេញ	៣៥១
ប្រភេទ សម្បទាន		(Kp)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	ផលប្រយោជន៍ សាលាស្រីជ័យ	សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ	សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ	ម៉ែត្រ
			សម្រាប់ប្រើប្រាស់					សម្រាប់ប្រើប្រាស់	សម្រាប់ប្រើប្រាស់	សម្រាប់ប្រើប្រាស់	ម៉ែត្រ

លេខស្រុកសាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២

សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ

ទីតាំងស្រុកសាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ

សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ

សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ

សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ

សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ

សាលាស្រីជ័យ ១០៥៦២ បណ្ណាល័យ

១០៧ បណ្ណ

			០០០'០២៧'៧	០០០'០២៧'៧	០០០'០២៧'៧	០០០'០២៧'៧			ឧបសគ្គ	ធាតុ	រយៈ	
សុខាភិបាល	ស្ថាប័នសុខាភិបាល ស្ថាប័នសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសុខាភិបាល	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣		(២) ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសុខាភិបាល	ស្ថាប័នសុខាភិបាល ស្ថាប័នសុខាភិបាល	១០៧	១០៧	
សុខាភិបាល	ស្ថាប័នសុខាភិបាល ស្ថាប័នសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសុខាភិបាល	០០០'០០៤	០០០'០០៤	០០០'០០៤	០០០'០០៤		(២) ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសុខាភិបាល	ស្ថាប័នសុខាភិបាល ស្ថាប័នសុខាភិបាល	១០៧	១០៧	
សុខាភិបាល	ស្ថាប័នសុខាភិបាល ស្ថាប័នសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសុខាភិបាល	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣		(២) ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសុខាភិបាល	ស្ថាប័នសុខាភិបាល ស្ថាប័នសុខាភិបាល	១០៧	១០៧	
សុខាភិបាល	ស្ថាប័នសុខាភិបាល ស្ថាប័នសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសុខាភិបាល	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣		(២) ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសុខាភិបាល	ស្ថាប័នសុខាភិបាល ស្ថាប័នសុខាភិបាល	១០៧	១០៧	
បុគ្គលិក	បុគ្គលិក បុគ្គលិក	(KPI)	(៧៧៧)	(៧៧៧)	(៧៧៧)	(៧៧៧)	(៧៧៧)	(ឧបសគ្គស្ថាប័នសុខាភិបាល)				
			០១២២៧	១២២៧	២២២៧	៣២២៧	៤២២៧					
			សរុបស្ថាប័នសុខាភិបាលសុខាភិបាល									

លេខស្នងការ ២០១

លេខស្នងការ ២០២

លេខស្នងការ ២០៣

លេខស្នងការ ២០៤

លេខស្នងការ ២០៥

លេខស្នងការ ២០៦

លេខស្នងការ ២០៧

លេខស្នងការ ២០៨

២.២.២.២.២.២	ក្រុមហ៊ុនអ៊ិនធឺណេត កម្ពុជា ស.ក	០២ ឧបត្ថម្ភ សេវា អ៊ិនធឺណេត សេវា ស្រុក	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០២ កម្រៃប្រតិបត្តិ សេវាអ៊ិនធឺណេត ស្រុក	២០១៧ ក្រុមហ៊ុនអ៊ិនធឺណេត កម្ពុជា ស.ក	២០១៧ ក្រុមហ៊ុនអ៊ិនធឺណេត កម្ពុជា ស.ក	២	
ប្រភព ប្រាក់	ប្រាក់រដ្ឋបាល	(IDK)	(ល.រ) ០៧៧៧	(ល.រ) ១១៧៧	(ល.រ) ២១៧៧	(ល.រ) ៣១៧៧	(ល.រ) ៤១៧៧	(ល.រ) ៥១៧៧	(ល.រ) ៦១៧៧	(ល.រ) ៧១៧៧	(ល.រ) ៨១៧៧	(ល.រ) ៩១៧៧
				សរុប								

២.២.២.២.២.២.២ ២០១៧ ២០១៧

២.២.២.២.២.២.២.២ ២០១៧ ២០១៧

២.២.២.២.២.២.២.២.២ ២០១៧ ២០១៧

២.២.២.២.២.២.២.២.២.២ ២០១៧ ២០១៧

២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២ ២០១៧ ២០១៧

២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២ ២០១៧ ២០១៧

២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២ ២០១៧ ២០១៧

២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២.២ ២០១៧ ២០១៧

២០១៧ ២០១៧

២.គ.បង្កើនប្រព័ន្ធបណ្តាញស្រូវ	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	២០០១ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ	គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ	៣
ប្រភព បច្ចុប្បន្ន ក្រសួងកសិកម្ម	ប្រាក់កម្ចីករ	(IDK)	(ល.រ) ០៧៧៧	(ល.រ) ១១៧៧	(ល.រ) ២១៧៧	(ល.រ) ៣១៧៧	(ល.រ) ៤១៧៧	(ល.រ) ៥១៧៧	(សរុបប្រាក់បញ្ញើសរុប)	មូលនិធិ	សម្រាប់	កម្ពុជា
									សម្រាប់	មូលនិធិ	កម្ពុជា	

គម្រោង ២.គ.បង្កើនប្រព័ន្ធបណ្តាញស្រូវ

គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ

គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ

គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ

គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ

គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ

គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ

គម្រោងបង្កើនផលិតផលស្រូវ

៣០.៣ ក.៣

លេខគណនី /សេចក្តីសម្រេច លេខ	សកម្មប្រតិបត្តិ បរិច្ចាគ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	កូដប្រតិបត្តិ សេវា កូដប្រតិបត្តិ សេវា	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០០១	២៣ កញ្ញា ២០២២	សកម្មប្រតិបត្តិ បរិច្ចាគ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	ម៉ែត្របញ្ជូន ប្រតិបត្តិសេវា សេវា	១	
			(លក)	(លក)	(លក)	(លក)	(លក)					(លក)
ប្រភេទ លេខគណនី	លេខគណនី	(IdK)	០១២៣	១២៣៤	២៣៤៥	៣៤៥៦	៤៥៦៧	៥៦៧៨	(លេខគណនីសម្រាប់ប្រតិបត្តិសេវា)	មូលនិធិ	សេវា	កូដ
			សេវាសម្រាប់ប្រតិបត្តិសេវា					សេវាសម្រាប់ប្រតិបត្តិសេវា	មូលនិធិ	សេវា	កូដ	

សេចក្តីសម្រេច លេខ ១២៣

របស់សម្រេចការសម្រេចលេខ ១២៣ គ

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី និង លោកជំទាវ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី និង លោកជំទាវ ហ៊ុន សែន

លេខគណនី ០១២៣៤៥៦៧៨៩ ប្រភេទគណនី ០១២៣៤៥៦៧៨៩
សេវាសម្រាប់ប្រតិបត្តិសេវា លេខគណនី ០១២៣៤៥៦៧៨៩
(០១២៣៤៥៦៧៨៩) លេខគណនីសម្រាប់ប្រតិបត្តិសេវា
សេវាសម្រាប់ប្រតិបត្តិសេវា

០១២៣ ៤៥៦៧

ស្ថាប័ន/សមាគម/សហគមន៍/ស្ថាប័ន	ប្រភេទបញ្ចូល ២៩១១១ ២២១១១ ០៤១ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋាករសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋាករហិរញ្ញវត្ថុ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ មូលនិធិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	២៤១១១១១១១ ៤១១១១១១១ ៤១១១១១១១ ៤១១១១១១១ ៤១១១១១១១ ៤១១១១១១១	០០០'០០១'១	០០០'០០១'១	០០០'០០១'១	០០០'០០១'១	០០០'០០១'១	២៧១១១ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ	សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ	សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ	១១
ប្រភេទបញ្ចូល	ប្រភេទបញ្ចូល	(IDK)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	(លេខ)	សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ	សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ	សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ	១១

១.១ គណនីបញ្ចូល

២.១ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ

៣.១ ប្រភេទបញ្ចូលសមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ

៤.១ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ

៥.១ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ

៦.១ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ

៧.១ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ

៨.១ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ

៩.១ សមាគមហិរញ្ញវត្ថុជាតិ

១៤៦១០០ /៤៤៦២៤៤ ១០០	កងទ័ព ក្រុងភ្នំពេញ ស្រុកបឹងកក់ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ	ទំហំដីស្រែ ៤៤៦២៤៤ ម.២ ១០០	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	២៧៧០ ខ្នងផ្លូវជាតិលេខ ៦ ភូមិស្រែស្រង់ ស្រុកបឹងកក់ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ	កងទ័ព ក្រុងភ្នំពេញ ស្រុកបឹងកក់ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ	១២	
ប្រភព ប្រាក់បញ្ញើ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	(IDK) ២៧៧០	(៧៧០) ០៧៧៧	(៧៧០) ១៧៧៧	(៧៧០) ២៧៧៧	(៧៧០) ៣៧៧៧	(៧៧០) ៤៧៧៧	(៧៧០) ៥៧៧៧	(៤៤៦២៤៤ម.២)	មូលនិធិ	៤៤៦២៤៤ ម.២	៧៧០

៤៤៦២៤៤ ម.២

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

(០៧៧៧-៤៧៧៧) ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

០៧៧៧ ម.២

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	អគ្គនាយកដ្ឋាន ស្ថិតិ	ស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	៣០០,០០០	៣០០,០០០	៣០០,០០០	៣០០,០០០	៣០០,០០០	៣០០,០០០	សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ	អតិថិជនសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	៣១
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	អគ្គនាយកដ្ឋាន ស្ថិតិ	ស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	(សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ)	(សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ)	(សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ)	(សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ)	(សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ)	(សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ)	សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ	សេដ្ឋកិច្ច/ស្ថិតិ	ស្ថិតិ

គណនីកំណត់ លេខ ៣១

គណនីកំណត់លេខ ៣១ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខែ ៣ ឆ្នាំ ២០២២

គណនីកំណត់លេខ ៣១ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខែ ៣ ឆ្នាំ ២០២២ ដើម្បីវិនិយោគប្រាក់

គណនីកំណត់លេខ ៣១ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខែ ៣ ឆ្នាំ ២០២២ ដើម្បីវិនិយោគប្រាក់

គណនីកំណត់លេខ ៣១ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខែ ៣ ឆ្នាំ ២០២២
ដើម្បីវិនិយោគប្រាក់ គណនីកំណត់លេខ ៣១ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខែ ៣ ឆ្នាំ ២០២២
ដើម្បីវិនិយោគប្រាក់ គណនីកំណត់លេខ ៣១ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខែ ៣ ឆ្នាំ ២០២២
ដើម្បីវិនិយោគប្រាក់ គណនីកំណត់លេខ ៣១ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខែ ៣ ឆ្នាំ ២០២២

គណនី ៣១

សង្គម /សហគ្រាស សម	សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក	សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក	សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក សមាជិក	១១
ប្រាក់ ប្រាក់ ប្រាក់	ប្រាក់ ប្រាក់ ប្រាក់	(RpK)	(RpK)	(RpK)	(RpK)	(RpK)	(RpK)	(RpK)	(RpK)	(RpK)
			០៧៥៥	១១៥៥	២១៥៥	៣១៥៥	៤១៥៥	(៤៤០៥៧១០២២២២២២២)	៤៤០៥៧១០២២២២២២២	៤៤០៥៧១០២២២២២២
				សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក				សមាជិក	សមាជិក	សមាជិក

សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក

សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក

សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក

សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក

សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក

សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក

(០៧៥៥-១១៥៥-២១៥៥-៣១៥៥-៤១៥៥) សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក

សមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិកសមាជិក

០៧៥៥ ១១៥៥

១៤៧១០០ /ស.ប.ជ.ប ១០០	បឹងស្រីស្រី រៀបចំ បង្ហាញ ផ្លូវដំបូង ១៨៧១ ប្រាក់បញ្ញើ សម្រាប់ ប្រាក់បញ្ញើ	បង្ហាញ បង្ហាញ បង្ហាញ បង្ហាញ បង្ហាញ	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧	០០០,០០៧		
ប្រាក់ បង្ហាញ សម្រាប់ ប្រាក់បញ្ញើ	បង្ហាញ បង្ហាញ	(IDP) បង្ហាញ	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)		
សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ											សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ	សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ	សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ	សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ	សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ

សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ ១០៧

សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ ១០៧

សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ ១០៧

សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ ១០៧

សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ ១០៧

សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ ១០៧

សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ ១០៧

សម្រាប់ប្រាក់បញ្ញើ ១០៧

១០៧ ១០៧

សង្ខេប /សេចក្តីសង្ខេប	កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	០០០'០០៧'១	០០០'០០៧'១	០០០'០០៧'១	០០០'០០៧'១	០០០'០០៧'១	(២៧៧ ០២ កងទ័ព កងទ័ព) កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	១២	
សង្ខេប /សេចក្តីសង្ខេប	កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	០០០'០០៧'១	០០០'០០៧'១	០០០'០០៧'១	០០០'០០៧'១	០០០'០០៧'១	(២៧៧ ០២ កងទ័ព កងទ័ព) កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	កងទ័ព កងទ័ព កងទ័ព	១២	
បញ្ជី លេខបញ្ជី លេខបញ្ជី	បញ្ជី បញ្ជី បញ្ជី	(ID)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧ ០២)				
				សេចក្តីសង្ខេប				សេចក្តីសង្ខេប	សេចក្តីសង្ខេប	សេចក្តីសង្ខេប		

សេចក្តីសង្ខេប លេខបញ្ជី ១២

សេចក្តីសង្ខេប លេខបញ្ជី ១២

សេចក្តីសង្ខេប លេខបញ្ជី ១២

សេចក្តីសង្ខេប លេខបញ្ជី ១២

សេចក្តីសង្ខេប លេខបញ្ជី ១២

(០៧៧៧-០៧៧៧'១) សេចក្តីសង្ខេប

សេចក្តីសង្ខេប លេខបញ្ជី ១២

១០៧ ៧៧៧

-	-	-	០១២'៤៣០'២១	០១២'៤៣០'២១	០១២'៤៣០'២១	០១២'៤៣០'២១	០១២'៤៣០'២១	-	-	ឧបសគ្គ ០៣	លេខ
ឯកសារគ្រប់គ្រង សប្តាហ៍	(កេរ)កលននរណ ក្រុងភ្នំពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ក្រុងភ្នំពេញ	សុភា ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	០១២'៤៣០'២១	០១២'៤៣០'២១	០១២'៤៣០'២១	០១២'៤៣០'២១	០១២'៤៣០'២១	(២៣កញ្ញា ០២ កញ្ញា ២០១២ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច)	(កេរ)កលននរណ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	គណនីប្រតិបត្តិ គណនីប្រតិបត្តិ គណនីប្រតិបត្តិ	០១
ឯកសារគ្រប់គ្រង សប្តាហ៍	(កេរ)កលននរណ ក្រុងភ្នំពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ក្រុងភ្នំពេញ	សុភា ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	០០២'៤៣០'២១	០០២'៤៣០'២១	០០២'៤៣០'២១	០០២'៤៣០'២១	០០២'៤៣០'២១	២៣កញ្ញា ០២កញ្ញា ២០១២ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច (ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី) ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	(កេរ)កលននរណ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	គណនីប្រតិបត្តិ គណនីប្រតិបត្តិ គណនីប្រតិបត្តិ	០១
ប្រតិបត្តិការ ប្រតិបត្តិការ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	(IDK) ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	(កេរ) ០១២៣	(កេរ) ១២៣៤	(កេរ) ២៣៤៥	(កេរ) ៣៤៥៦	(កេរ) ៤៥៦៧	(ឧបសគ្គ ០៣)			
			កេរកលននរណ					កេរកលននរណ	កេរកលននរណ	កេរកលននរណ	កេរកលននរណ

គណនីប្រតិបត្តិ កេរកលននរណ ០១

កេរកលននរណ កេរកលននរណ ០២

កេរកលននរណ កេរកលននរណ ០៣ កេរកលននរណ កេរកលននរណ ០៤ កេរកលននរណ កេរកលននរណ ០៥

កេរកលននរណ កេរកលននរណ ០៦ កេរកលននរណ កេរកលននរណ ០៧ កេរកលននរណ កេរកលននរណ ០៨

កេរកលននរណ កេរកលននរណ ០៩ កេរកលននរណ កេរកលននរណ ១០ កេរកលននរណ កេរកលននរណ ១១

កេរកលននរណ កេរកលននរណ ១២ កេរកលននរណ កេរកលននរណ ១៣

(០១២៣-៤៥៦៧៨៩) កេរកលននរណ កេរកលននរណ ១៤

កេរកលននរណ កេរកលននរណ ១៥

កេរកលននរណ

ឆ្នាំ	កម្រិត ផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	% ០៧ ២២២ បទប្បញ្ញត្តិ ២៩២ ៤៤ ស្រូវស្រោច	០០០'០៩១	០០០'០៩១	០០០'០៩១	០០០'០៩១	០០០'០៩១	២២២ ៤៤ កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	២២២ ៤៤ កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	១
ឆ្នាំ	កម្រិត ផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	០០០'០៩១	០០០'០៩១	០០០'០៩១	០០០'០៩១	០០០'០៩១	២២២ ៤៤ កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	២២២ ៤៤ កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	១
ប្រភព	កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ ស្រូវស្រោច	(IDK)	(លាន ០៩១៩)	(លាន ៩១៩៩)	(លាន ៩១៩៩)	(លាន ៩១៩៩)	(លាន ៩១៩៩)	(លាន ៩១៩៩)	(លាន ៩១៩៩)	(លាន ៩១៩៩)	១
				សរុបស្រូវស្រោចសរុប				សរុបស្រូវស្រោច	សរុបស្រូវស្រោច	សរុបស្រូវស្រោច	១

ឆ្នាំ ២០១៩ ២០២០ ២០២១ ២០២២

កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ស្រូវស្រោចសរុប

កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ស្រូវស្រោចសរុប ២០១៩ ២០២០ ២០២១ ២០២២
កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ស្រូវស្រោចសរុប ២០១៩ ២០២០ ២០២១ ២០២២

កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ស្រូវស្រោចសរុប ២០១៩ ២០២០ ២០២១ ២០២២
កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ស្រូវស្រោចសរុប ២០១៩ ២០២០ ២០២១ ២០២២
កម្រិតផ្គត់ផ្គង់ស្រូវស្រោចសរុប ២០១៩ ២០២០ ២០២១ ២០២២

២០១៩ ២០២១

ឃុំ	ស្រុក	ឃុំ	មូលធន (KRp)	រយៈពេលសម្រេចបាន				ប្រភេទប្រាក់	ប្រភេទប្រាក់	គុណភាព	សរុប
				(លាន)	(លាន)	(លាន)	(លាន)				
ស្រុកស្រីសោភ័ណ	ស្រុកស្រីសោភ័ណ	ឃុំស្រីសោភ័ណ	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	
សរុប			០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	

រយៈពេលសម្រេចបាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន

ប្រភេទប្រាក់ ឃុំស្រីសោភ័ណ សរុប ១០០ លាន

គុណភាព ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន

សរុប ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន

សរុប ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន

សរុប ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន

សរុប ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន

សរុប ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន ១០០ លាន

១០០ លាន

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧	២២៧៧៧៤ មហាសាលាវិទ្យាល័យ ស្រីសោភ័ណ ១. មហាសាលា	%០៧ នៃ មធ្យមសិក្សា ស្រីសោភ័ណ ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០០០,០០១	០២០៧ ៧៧៧៧៧៤ មធ្យមសិក្សា ស្រីសោភ័ណ ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ	២២៧៧៧៤ មហាសាលាវិទ្យាល័យ ស្រីសោភ័ណ ១. មហាសាលា	២២៧៧៧៤ មហាសាលាវិទ្យាល័យ ស្រីសោភ័ណ ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ	៧
ប្រភព ព័ត៌មាន	ប្រភព	(KPI)	(ល.ល.) ០៧៧៧៧៤	(ល.ល.) ៧៧៧៧៧៤	(ល.ល.) ៧៧៧៧៧៤	(ល.ល.) ៧៧៧៧៧៤	(ល.ល.) ៧៧៧៧៧៤	៧៧៧៧៧៤	៧៧៧៧៧៤	៧៧៧៧៧៤	៧
សរុបសំណុំរឿង								៧៧៧៧៧៤	៧៧៧៧៧៤	៧៧៧៧៧៤	៧

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧ ៧៧៧៧៧៤ ៧

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧ ៧៧៧៧៧៤ ៧

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧ ៧៧៧៧៧៤ ៧

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧ ៧៧៧៧៧៤ ៧

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧ ៧៧៧៧៧៤ ៧

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧ ៧៧៧៧៧៤ ៧

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧ ៧៧៧៧៧៤ ៧

សំណុំរឿង ៧០២ ២០១៧ ៧៧៧៧៧៤ ៧

៧៧៧៧៧៤

-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-	-	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐
งบ	งบ	งบ	100,000	100,000	100,000	100,000	590,000	งบ	งบ	งบ	งบ
งบ	งบ	งบ	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	งบ	งบ	งบ	งบ
งบ	งบ	งบ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	งบ	งบ	งบ	งบ

งบ

งบ

งบ

งบ

งบ

งบ

งบ

งบ

๑๐๐ บาท

លេខបង្គោល ១០២	១០២១០៩៤ រោងចក្រ ស្រូវស្រែ ស្រូវស្រែ	ប្រទេសកម្ពុជា ១ ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	០០០'០០៣	ប្រទេស កម្ពុជា ១ ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	១០២១០៩៤ រោងចក្រ ស្រូវស្រែ ស្រូវស្រែ	ខេត្តកោះកុង ស្រុកស្រែស្រែ ស្រុកស្រែស្រែ	១
លេខបង្គោល ១០២	១០២១០៩៤ រោងចក្រ ស្រូវស្រែ ស្រូវស្រែ	ប្រទេសកម្ពុជា ១ ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០១	០០០'០០៣	ប្រទេស កម្ពុជា ១ ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	១០២១០៩៤ រោងចក្រ ស្រូវស្រែ ស្រូវស្រែ	ខេត្តកោះកុង ស្រុកស្រែស្រែ ស្រុកស្រែស្រែ	១
ប្រភេទ ប្រភេទ	កម្រិត ស្រូវស្រែ	(IDK) ស្រូវស្រែ	(ត្រូវ)	(ត្រូវ)	(ត្រូវ)	(ត្រូវ)	(ត្រូវ)	ប្រភេទប្រភេទ			
			០៧៧៧	៧៧៧	៧៧៧	៧៧៧	៧៧៧	ប្រភេទប្រភេទ			

សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ លេខ ១៧៧ អនកស.ប ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៧

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ឯកឧត្តម ហ៊ុន ម៉ាណែត

លេខ ១៧៧ អនកស.ប ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៧

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

(០៧៧៧-១៧៧៧.២) ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

០៧៧ កស.ប

ធនាគារជាតិ កម្ពុជា	គណនីបញ្ចូល	បញ្ចូល ធនាគារជាតិ កម្ពុជា	គណនីបញ្ចូល ធនាគារជាតិ កម្ពុជា	70,000	-159-	70,000	70,000	គណនីបញ្ចូល ធនាគារជាតិ កម្ពុជា	គណនីបញ្ចូល ធនាគារជាតិ កម្ពុជា
បញ្ចូល	បញ្ចូល	(KPI)	(ល.ក)	(ល.ក)	(ល.ក)	(ល.ក)	(ល.ក)	បញ្ចូល	បញ្ចូល
បញ្ចូល	បញ្ចូល	បញ្ចូល	បញ្ចូល	បញ្ចូល	បញ្ចូល	បញ្ចូល	បញ្ចូល	បញ្ចូល	បញ្ចូល

គណនីបញ្ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា

គណនីបញ្ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា

គណនីបញ្ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា

គណនីបញ្ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា

គណនីបញ្ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា

គណនីបញ្ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា

(០៧៣៣-១១៣៣.២.២) បញ្ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា

គណនីបញ្ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា

៣០៧ ៧៧

ឧបត្ថម្ភ	កម្មវិធីបង្កើន សមត្ថភាព	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	០០១'០២១'០៤	០០១'០២១'០៤	០០១'០២១'០៤	០០១'០២១'០៤	០០១'០២១'០៤	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព
ឧបត្ថម្ភ	កម្មវិធីបង្កើន សមត្ថភាព	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	០០១'០២១'០៤	០០១'០២១'០៤	០០១'០២១'០៤	០០១'០២១'០៤	០០១'០២១'០៤	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព
ប្រាក់	កម្មវិធីបង្កើន សមត្ថភាព	(IDK) គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	(៧៧៧) ០៧១១	(៧៧៧) ៧១១	(៧៧៧) ៧១១	(៧៧៧) ៧១១	(៧៧៧) ៧១១	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព	គម្រោងបង្កើន សមត្ថភាព

ឧបត្ថម្ភ គម្រោងបង្កើនសមត្ថភាព

គម្រោងបង្កើនសមត្ថភាព

គម្រោងបង្កើនសមត្ថភាព

គម្រោងបង្កើនសមត្ថភាព

គម្រោងបង្កើនសមត្ថភាព

គម្រោងបង្កើនសមត្ថភាព

គម្រោងបង្កើនសមត្ថភាព

គម្រោងបង្កើនសមត្ថភាព

០០១ ៧៧៧

-	-	-	០០១'២២០'២២	០០១'២២០'២២	០០១'២២០'២២	០០១'២២០'២២	០០១'២២០'២២	-	-	ឧបត្ថម្ភ
ឧបត្ថម្ភ	កម្មវិធីស្រោចស្រព ឧបត្ថម្ភ	គម្រោងស្រោចស្រព កម្មវិធីស្រោចស្រព	០០០'០១៣	០០០'០១៣	០០០'០១៣	០០០'០១៣	០០០'០១៣	គម្រោងស្រោចស្រព កម្មវិធីស្រោចស្រព	កម្មវិធីស្រោចស្រព កម្មវិធីស្រោចស្រព	ឧបត្ថម្ភ
ប្រាក់	កម្មវិធីស្រោចស្រព	(IDK)	(ល.ល.)	(ល.ល.)	(ល.ល.)	(ល.ល.)	(ល.ល.)	ឧបត្ថម្ភ	កម្មវិធីស្រោចស្រព	ឧបត្ថម្ភ
ឧបត្ថម្ភ	កម្មវិធីស្រោចស្រព	កម្មវិធីស្រោចស្រព	០១២២	១១២២	១១២២	១១២២	១១២២	ឧបត្ថម្ភ	កម្មវិធីស្រោចស្រព	ឧបត្ថម្ភ

សម្រាប់ កម្រិត

កម្រិតនៃការងារស្រោចស្រពស្រោចស្រព

កម្មវិធីស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព ២២ គម្រោងស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព

កម្រិតនៃការងារស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព ២២ គម្រោងស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព

កម្រិតនៃការងារស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព ២២ គម្រោងស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព

ឧបត្ថម្ភស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព កម្រិតស្រោចស្រព

(០១២២-១១២២'២'២) កម្រិតស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព

កម្រិតស្រោចស្រពកម្រិតស្រោចស្រព

០១'២ កម្រិត

២០១ ២២២ កងបណ្តុះបណ្តាល	គម្រោង ការងារ កសិកម្ម កសិកម្ម កសិកម្ម	កម្មវិធី កម្មវិធី កម្មវិធី	០០០'០៥	០០០'០៥	០០០'០៥	០០០'០៥	០០០'០៥	០៥ ០៥ ០៥	កម្មវិធី កម្មវិធី កម្មវិធី	ប្រចាំ ប្រចាំ ប្រចាំ
២០២ ២២២ កងបណ្តុះបណ្តាល	គម្រោង ការងារ កសិកម្ម កសិកម្ម កសិកម្ម	កម្មវិធី កម្មវិធី កម្មវិធី	០០០'០៤	០០០'០៤	០០០'០៤	០០០'០៤	០០០'០៤	០៥ ០៥ ០៥	កម្មវិធី កម្មវិធី កម្មវិធី	ប្រចាំ ប្រចាំ ប្រចាំ
ប្រចាំ ប្រចាំ ប្រចាំ	កម្មវិធី កម្មវិធី កម្មវិធី	(KPI)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	(៧៧)	០៥ ០៥ ០៥	កម្មវិធី កម្មវិធី កម្មវិធី	ប្រចាំ ប្រចាំ ប្រចាំ

ឧបត្ថម្ភការណ៍ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

គម្រោងការងារ កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

គម្រោងការងារ កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

គម្រោងការងារ កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

(០៧៧-០៥-០៥) ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

០៧ ០៧

-	-	-	០០០,០១១១	០០០,០១១១	០០០,០១១១	០០០,០១១១	០០០,០១១១	-	-	ឧបករណ៍ ១
ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០ ៧៤៧៤	ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០
ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០ ៧៤៧៤	ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០
ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០	(៧៤៧)	(៧៤៧)	(៧៤៧)	(៧៤៧)	(៧៤៧)	០៧៤៧	០៧៤៧	០៧៤៧
ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០	ឧបករណ៍ ២០០០	០៧៤៧	០៧៤៧	០៧៤៧	០៧៤៧	០៧៤៧	០៧៤៧	០៧៤៧	០៧៤៧

ឧបករណ៍ ២០០០ ១

ឧបករណ៍ ២០០០ ២

ឧបករណ៍ ២០០០ ៣

ឧបករណ៍ ២០០០ ៤

ឧបករណ៍ ២០០០ ៥

ឧបករណ៍ ២០០០ ៦

ឧបករណ៍ ២០០០ ៧

ឧបករណ៍ ២០០០ ៨

០៧៤៧

ប្រភេទ	ប្រភេទ	ប្រភេទ	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០១-១២	ប្រភេទ	ប្រភេទ
ប្រភេទ	ប្រភេទ	(PK)	០៧៥៤	១៤៥៤	២៤៥៤	៧៤៥៤	៤៤៥៤	ប្រភេទ	ប្រភេទ	ប្រភេទ
				ប្រភេទ				ប្រភេទ	ប្រភេទ	ប្រភេទ

ប្រភេទ

ប្រភេទ

ប្រភេទ

ប្រភេទ

ប្រភេទ

ប្រភេទ

ប្រភេទ

ប្រភេទ

០០៧ ០០៧

១២៥១០៥	កម្ពុជា ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ	គណនេយ្យ សេវាស្រាវជ្រាវ ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ	៣,០០០,០០០	៣,០០០,០០០	៣,០០០,០០០	៣,០០០,០០០	៣,០០០,០០០	៣,០០០,០០០	សេវាស្រាវជ្រាវ ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ	សេវាស្រាវជ្រាវ ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ
ប្រភព បំណុលស្ថិតិ	ប្រភពស្ថិតិ	(KPI)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	សេវាស្រាវជ្រាវ	សេវាស្រាវជ្រាវ
			០៧៥៧	៧៥៧	៧៥៧	៧៥៧	៧៥៧	៧៥៧		
			សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ							

សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ

សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ

សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ

សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ

សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ

សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ

(០៧៥៧-៧៥៧.៧) សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ

សេវាស្រាវជ្រាវស្ថាប័នស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រស្ថិតិ

០៧៥៧ ៧៥៧

២. ប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភេទ	១. ការវិនិយោគ ប្រភេទ ប្រភេទ	១. ភាគរយនៃ ការវិនិយោគ ប្រភេទ ប្រភេទ	៣៤,០០០	៣៤,០០០	៣៤,០០០	៣៤,០០០	៣៤,០០០	៣៤,០០០	៣៤ ភាគរយ	២០០០ ប្រភេទ ប្រភេទ	២០០០ ប្រភេទ ប្រភេទ
២. ប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភេទ	១. ភាគរយនៃ ការវិនិយោគ ប្រភេទ ប្រភេទ	១. ភាគរយនៃ ការវិនិយោគ ប្រភេទ ប្រភេទ	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	១០០ ភាគរយ	២០០០ ប្រភេទ ប្រភេទ	២០០០ ប្រភេទ ប្រភេទ
ប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភេទ	ប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភេទ	(KPI)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	១០០ ភាគរយ	២០០០ ប្រភេទ ប្រភេទ	២០០០ ប្រភេទ ប្រភេទ

១. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

២. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

៣. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

៤. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

៥. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

៦. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

៧. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

៨. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

៩. ភាគរយនៃការវិនិយោគ ២០០០

២០១ ២២២ សេវាសង្គម	កម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	០២ ឧបករណ៍សម្រាប់ ការងារសេវាសង្គម ១. ម៉ូតូសម្រាប់ ការងារសេវាសង្គម	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០០០,០០០	០២ គ.ស	កម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	សេវាសង្គម ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
ប្រភព បទប្បញ្ញត្តិ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	(KPI)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	០២ គ.ស	កម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	សេវាសង្គម ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

អគ្គនាយកដ្ឋានគណនេយ្យ

អគ្គនាយកដ្ឋានគណនេយ្យ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២២

លោកជំទាវ ហ៊ុន សែន ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

(០៧២២-១១១២.២.២) ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០២២

លោកជំទាវ ហ៊ុន សែន

០៧២២ ១១១២

หน่วยงาน รับผูกพัน หลัก	มูลค่าที่ จะรับ	ตัวชี้วัด (KPI)	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	ผลสัมฤทธิ์ ของโครงการ	เป้าหมาย	จุดประสงค์	การ โครงการ
			(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)				
			๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	จำนวน สมาชิกและ ผู้บริหารที่ เข้าอบรม	เป้าหมาย อบรม	ความรู้ และ สมรรถนะ ของผู้ บริหาร	โครงการ ฝึกอบรม

๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป

๑๒. แผนงานบริหารงานบุคคล

๑๓. แผนงานบริหารงานงบประมาณ

๑๔. แผนงานบริหารงานพัสดุ

๑๕. แผนงานบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑๖. แผนงานบริหารงานส่งเสริมการดำเนินงาน

๑๗. แผนงานบริหารงานประชาสัมพันธ์

๑๘. แผนงานบริหารงานอื่น ๆ

ស្ថិតិ បច្ចេកទេស	ប្រភេទ សេវា	(KPI)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	(ល.រ)	ល.រ	ល.រ	ល.រ
ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ
ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ
ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ	ល.រ

ល.រ

ល.រ

ល.រ

ល.រ

ល.រ

ល.រ

ល.រ

ល.រ

ល.រ

ឧបត្ថម្ភ សេវាសង្គម សេវាសង្គម សេវាសង្គម	ឧបត្ថម្ភ សេវាសង្គម សេវាសង្គម សេវាសង្គម	ឧបត្ថម្ភ សេវាសង្គម សេវាសង្គម សេវាសង្គម	០០០,០០៣	០០០,០០៣	០០០,០០៣	០០០,០០៣	០០០,០០៣	០០០,០០៣	០០០,០០៣	០០០,០០៣	
ប្រាក់ ប្រាក់ ប្រាក់	ប្រាក់ ប្រាក់ ប្រាក់	(Rp)	(Rp)	(Rp)	(Rp)	(Rp)	(Rp)	(Rp)	(Rp)	(Rp)	
			សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម						សេវាសង្គម	សេវាសង្គម	សេវាសង្គម

សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម

សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម

សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម

សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម

សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម

សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម

(០៧៧៧-១១៧៧.៧) សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម

សេវាសង្គមសេវាសង្គមសេវាសង្គម

០៧៧ ៧៧៧

កម្រិត	ប្រភេទ	តំបន់	(ល.ក)	(ល.ក)	(ល.ក)	(ល.ក)	(ល.ក)	តំបន់	ប្រភេទ	តំបន់
កម្រិត	ប្រភេទ	តំបន់	០៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	តំបន់	ប្រភេទ	តំបន់
កម្រិត	ប្រភេទ	តំបន់	០៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	តំបន់	ប្រភេទ	តំបន់
កម្រិត	ប្រភេទ	តំបន់	០៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	តំបន់	ប្រភេទ	តំបន់
កម្រិត	ប្រភេទ	តំបន់	០៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	តំបន់	ប្រភេទ	តំបន់
កម្រិត	ប្រភេទ	តំបន់	០៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	៧៥២	តំបន់	ប្រភេទ	តំបន់

ស្ថិតិប្រចាំឆ្នាំ ២០២៣

អង្គការស្ថិតិកម្ពុជា

លេខស្នងការស្ថិតិកម្ពុជា ១៧៩ ប្រ.ស ភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ: ២៣៧ ៧៥២ ២២២

ទូរសារ: ២៣៧ ៧៥២ ២២២

ទូរសារក្រៅប្រទេស: ៨៥៥ ៩៣ ២៣៧ ៧៥២ ២២២

(០៧៥២-៧៥២២.៧) ប្រតិភូស្ថិតិកម្ពុជា

ការងារស្ថិតិកម្ពុជា

២០៧ ៧៧៧

			០០០,២៤៧,៥០០	០០០,២៤៧,៥០០	០០០,២៤៧,៥០០	០០០,២៤៧,៥០០	០០០,២៤៧,៥០០	-	-	៤២០០០០០
សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន
សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	(ហត)	(ហត)	(ហត)	(ហត)	(ហត)	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន
សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	០៤៧០	០៤៧០	០៤៧០	០៤៧០	០៤៧០	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន
សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន		សំណើសុំបញ្ជូន				សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន	សំណើសុំបញ្ជូន

សំណើសុំបញ្ជូន

សំណើសុំបញ្ជូន

សំណើសុំបញ្ជូន

សំណើសុំបញ្ជូន

សំណើសុំបញ្ជូន

សំណើសុំបញ្ជូន

សំណើសុំបញ្ជូន

សំណើសុំបញ្ជូន

០០០ ០០០

หน่วยงาน สำนักงาน ปลัด อบต.	ผู้ช่วย ราชการ ผู้ควบคุม โครงการ ความ รู้ความ เข้าใจ ใน ความ รู้ความ เข้าใจ	๑.ร้อยละของผู้ เข้าร่วมการ ฝึกอบรม ผู้ควบคุม โครงการ ความรู้ความ เข้าใจ	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมการ ฝึกอบรม จำนวน ๑๐ คน	อบรม ความรู้ความ เข้าใจ เกี่ยวกับ การ ฝึกอบรม ผู้ควบคุม โครงการ ความรู้ความ เข้าใจ	ฝึกอบรม ความรู้ความ เข้าใจ เกี่ยวกับ การ ฝึกอบรม ผู้ควบคุม โครงการ ความรู้ความ เข้าใจ
			(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
หน่วยงาน รับผิดชอบ	วัตถุประสงค์	(KPI)	๓๕๗๐	๓๕๖๙	๓๕๖๘	๓๕๖๗	๓๕๖๖	ฝึกอบรม โครงการ	ผู้ เข้าร่วม การ ฝึกอบรม	ผู้ เข้าร่วม การ ฝึกอบรม

งบดำเนินงาน ๓๕๖๖-๓๕๖๗

งบดำเนินงาน ๓๕๖๗-๓๕๖๘

งบดำเนินงาน ๓๕๖๘-๓๕๖๙

งบดำเนินงาน ๓๕๖๙-๓๕๗๐

งบดำเนินงาน ๓๕๗๐-๓๕๗๑

งบดำเนินงาน ๓๕๗๑-๓๕๗๒

งบดำเนินงาน ๓๕๗๒-๓๕๗๓

งบดำเนินงาน ๓๕๗๓-๓๕๗๔

๓๕๗๔-๓๕๗๕

អង្គការសហប្រតិបត្តិការស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកស្រះ និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (អាយស៊ីស៊ីត)។	កម្ពុជា	ក្រុងភ្នំពេញ	២០០,០០០	២០០,០០០	២០០,០០០	២០០,០០០	២០០,០០០	០៤ កម្រិតប្រតិបត្តិការ	លទ្ធផលនៃការងារ និងការគ្រប់គ្រងទឹកស្រះ និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ	(កិច្ចសន្យាសហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ) ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	
	កម្ពុជា	ក្រុងភ្នំពេញ	២០០,០០០	២០០,០០០	២០០,០០០	២០០,០០០	លទ្ធផលនៃការងារ និងការគ្រប់គ្រងទឹកស្រះ និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ				(កិច្ចសន្យាសហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ) ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
	កម្ពុជា	ក្រុងភ្នំពេញ	២០០,០០០	២០០,០០០	២០០,០០០	២០០,០០០					

អង្គការសហប្រតិបត្តិការស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកស្រះ និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (អាយស៊ីស៊ីត)។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
 អង្គការសហប្រតិបត្តិការស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកស្រះ និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (អាយស៊ីស៊ីត)។
 ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
 អង្គការសហប្រតិបត្តិការស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកស្រះ និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (អាយស៊ីស៊ីត)។

២០០៧

-	-	-	០០០'០៥០'០'៦	០០០'០៥០'០'៦	០០០'០០០'០'៦	០០០'០៥០'០'៦	០០០'០៥០'០'៦	-	-	ឧបសគ្គ ១
០១០ ០២០	ណានេរ	ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០០០'០០០	០១	ណានេរ ណានេរ ណានេរ	ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ ណានេរ
ហត្ថ	កម្រិត	(KPI)	(ហត្ថ)	(ហត្ថ)	(ហត្ថ)	(ហត្ថ)	(ហត្ថ)	អនុវត្តន៍		
ប្រទេសខ្មែរ	ខ្មែរ		០២៥	១៥៥	២៥៥	៣៥៥	៤៥៥	កម្រិត	កម្រិត	កម្រិត

កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០២២ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០២៣ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០២៤

កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០២៥ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០២៦ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០២៧

កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០២៨ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០២៩ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣០ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣១ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣២

កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣៣ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣៤ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣៥ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣៦ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣៧

កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣៨ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៣៩ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤០ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤១ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤២

កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤៣ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤៤ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤៥ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤៦ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤៧

(០២៥៥-៤៥៥៥.៥) កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤៨ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៤៩ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៥០

កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៥១ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៥២ កម្រិតសម្រាប់ឆ្នាំ២០៥៣

	ឥទ្ធិពលប្រសិទ្ធភាព របស់ក្រុមហ៊ុន ក្នុងការលក់ សំរាប់ក្រុមហ៊ុន ក្រៅប្រទេស	%នៃ លទ្ធផល សរុប	០០០,០០៥	០០០,០០៥	០០០,០០៥	០០០,០០៥	០០០,០០៥	០០០,០០៥	០០០,០០៥	០០០,០០៥	០០០,០០៥	០០០,០០៥
	ឥទ្ធិពលប្រសិទ្ធភាព របស់ក្រុមហ៊ុន ក្នុងការលក់ សំរាប់ក្រុមហ៊ុន ក្រៅប្រទេស	%នៃ លទ្ធផល សរុប	០០០,០០៤	០០០,០០៤	០០០,០០៤	០០០,០០៤	០០០,០០៤	០០០,០០៤	០០០,០០៤	០០០,០០៤	០០០,០០៤	០០០,០០៤
ប្រភព នៃសម្រប សម្រួល	ក្រុមហ៊ុន	(IPK)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)

លេខប្រទេសកម្ពុជា ០១២៣៤៥៦៧៨៩១០១១២៣៤៥៦៧៨៩១០១១២៣៤៥៦៧៨៩១០
សម្រាប់សម្របសម្រួល
ប្រទេសកម្ពុជា ០១២៣៤៥៦៧៨៩១០១១២៣៤៥៦៧៨៩១០១១២៣៤៥៦៧៨៩១០
លេខប្រទេសកម្ពុជា ០១២៣៤៥៦៧៨៩១០១១២៣៤៥៦៧៨៩១០
សម្រាប់សម្របសម្រួល
ប្រទេសកម្ពុជា ០១២៣៤៥៦៧៨៩១០១១២៣៤៥៦៧៨៩១០
លេខប្រទេសកម្ពុជា ០១២៣៤៥៦៧៨៩១០១១២៣៤៥៦៧៨៩១០
សម្រាប់សម្របសម្រួល

-	-	-	០៧៧'០៤០'០២	១១៧'០៤០'០២	២១៧'០៤០'០២	៣១៧'០៤០'០២	៤១៧'០៤០'០២	-	-	និយមន័យ
១	ធនាគារកម្ពុជា ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	%១០០ សមន័យ សមន័យ សមន័យ សមន័យ	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	និយមន័យ ០០០'០៤០'០២ សមន័យ ០០០'០៤០'០២	សមន័យ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
២	ធនាគារកម្ពុជា ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	%១០០ សមន័យ សមន័យ សមន័យ សមន័យ	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	និយមន័យ ០០០'០៤០'០២ សមន័យ ០០០'០៤០'០២	សមន័យ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
៣	ធនាគារកម្ពុជា ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	%១០០ សមន័យ សមន័យ សមន័យ សមន័យ	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	០០០'០៤០'០២	និយមន័យ ០០០'០៤០'០២ សមន័យ ០០០'០៤០'០២	សមន័យ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
បូក		(KPI)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)	(ល.ល)			
សរុប			០៧៧'០៤០'០២	១១៧'០៤០'០២	២១៧'០៤០'០២	៣១៧'០៤០'០២	៤១៧'០៤០'០២			

និយមន័យ
និយមន័យ
និយមន័យ
និយមន័យ

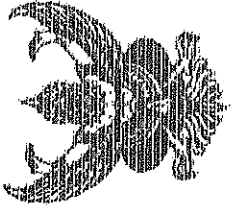
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ

(០៧៧-១១៧-២០២) ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ

**ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ
เรื่อง แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ**

ตัวองค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ ได้ดำเนินการขบหาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นปี(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) อ้างถึงหนังสือที่ อบ. ๐๐๒๓.๓/ว ๕๙๕๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ดำเนินการข้อมูลการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ชื่อ ๓ แผนพัฒนาการขบหาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ชื่อ ๓.๒ ในการขบหาแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อาจใช้ข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี ฉบับปัจจุบัน มาขบหาแผนและปรับปรุงใช้ในการขบหาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์และถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๔ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ ได้มีมติเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ทั้งนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ ได้ข้อมูมติร่างแผนมา ดังกล่าว วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมถึงให้ทันระยะเวรที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ องค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามระเบียบดังกล่าว โดยสามารถขอดูหรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ อำเภออุบลราชธานี โทรศัพท์ ๐๔๕๕ - ๒๕๑๓๕๖ หรือ www.nonkorubon.go.th

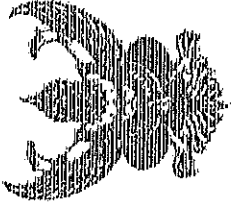
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(ลายเซ็น)

(นายสุวิทย์ ชัยสุคนธ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในนาคือ

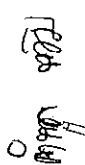
ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลวังมะกอก
เรื่อง แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ ได้ดำเนินการทบทวนร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ถึงถึงหนึ่งสี่ที่ อบ ๐๐๒๓.๓/ว ๕๙๕๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ดำรงชื่ออยู่ตึกจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของสำนักงานท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ชื่อ ๓ แนว ทางการควบคุมแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ชื่อ ๓.๒ ในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น อาจใช้ข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี ฉบับปัจจุบัน มาทบทวนและ ปรับใช้ในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ และถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ ได้มีมติเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ทั้งนี้ นายองค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ ได้อนุมัติร่าง แผนฯ ดังกล่าว วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ องค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามระเบียบดังกล่าว โดยสามารถขอดูหรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ อ.เมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โทรศัพท์ โทรสาร ๐๔๕ - ๒๕๓๙๕๖ หรือ www.nonkoruban.go.th

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสำหุส พันพณ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโม้มือ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโนนศิลา
เรื่อง แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนศิลา

ตัวองค์การบริหารส่วนตำบลโนนศิลา ได้ดำเนินการขอความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ถึงจังหวัดสกลนครที่ อบ. ๐๐๒๓.๗/ว ๕๗๕๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง สำราญข้อมูลการชี้แจงแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ซึ่ง ๓ แผนทางการบริหารความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่ง ๓.๒ ในการขอความเห็นพัฒนาท้องถิ่นของแผนพัฒนาท้องถิ่นของส่วนท้องถิ่น อ่างน้ำจืดจากแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี ฉบับปัจจุบัน มาทบทวนและปรับปรุงในการขอความเห็นพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์และถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมสมภรณ์การะบุรีพระส่วนตำบลโนนศิลา และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนศิลา ได้มีมติเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ทั้งนี้ นายกองัดการบริการส่วนตำบลโนนศิลา ได้ยื่นมติร่าง แผนมา ดังกล่าว วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนศิลา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนศิลา จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามระเบียบดังกล่าว โดยสามารถขอข้อมูลหรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนศิลา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร โทร. ๐๔๕ - ๒๕๓๓๕๖ หรือ www.nonkorubon.go.th

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ศุภานันท์
(นายสำบุส พันพุ่ม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนศิลา